

i. e. qui de pestilentia inscribitur, hāud dubie ex versione Machelli, vnde eam inde potero petere. Hoc moneo propterea, ne illam cures describi. Meadium vero hanc versionem possidere, cognoui ex literis, quas olim dederat ad Askewium. Rem gratam mihi feceris, si proxime significaueris sententiam de loco Aretaei lib. I. de caus. diuturn. cap. 7. in medio fere. ἄλλοτε δὲ κοῖλα γίγνεται, ἔδὲ ἐς μῆκος ἀποτείνεται· εἰ δὲ ἐκτανύσαι βιάται, ὅπως ζύλα ἱκανὰ καταξέων τὰ μέλεα. Petitus legit ἔρια vel ἐλκύσματα ἱκανὰ. Suspicor Aretaeum iterum Homeri locum respicere, vnde corrigo ζύλα κάγκαννα κατὰξέων τ. μ. i. e. membra diffringet, tanquam essent ligna arida et sicca: post μέλεα addo εὖτε, quo verba aptius cohaereant. Homeri loca sunt Iliad. Φ. vs. 364. et Odyss. Σ. vs. 307.

BERNARD.

Amorem tuum, amicorum optime, exosculor, quod de valetudine mea sis sollicitus, quando in scribendo sim tardior; sed velim potius culpam conferas omnem in negotia, quibus in dies magis magisque distrahor, adeo ut raro horas aliquot inpendere liceat

inde enim nanciscar, spero, quae diu frustra quaesiui. Perquam grata fuerunt, quae ex Kappio cognovisti de Woltereckio, calcar haec addent amico meo, cuius nomen revelare non licet, ac quamvis nobiscum eadem tempestate Leidae studiorum causa haerit, Tibi tamen, sat scio, notus non est. Amici vero Berolinensis nomen me reticuisse, miror, vocatur Io. Mart. Schmid Regii Gymnasii Professor, qui mihi olim graecae linguae rudimenta tradidit. Lettio aurem jam denuo vellam, qui vocetur tertius auctor ab eo repetendus, ignoro: misit ad me Hamasam minorem et Amraelkeifi carmina. Recte praefagis puellam illam, quae menstrua patitur, hecticam evasuram, nam licet sanguis aliquando parcius fluat, macie tamen conficitur corpus, in primis partes inferiores, quippe nutrimento spoliatae. Conjecturas meas Tibi non penitus displicuisse laetor, nec est quod verearis, dissensum tuum mihi fore molestum, ac mihi sane faceres injuriam, si levis alicujus suspiciunculae jacturam graviter ferre arbitrareris. Nec Tu indignaberis, si vicissim Tibi adsensum negem in loco Orphei, nam fateor me non perspicere, quid illud sit, quod ὑπερμαζᾶν et σκίπτᾶν reddat αὐύσατα. Videris mihi mentem alio occupatam habuisse, quum hoc scriberes. Ὑπερμαζᾶν hic est, ut recte explicat Graevius Lect. Hesiod. cap. XIV. p. m. 73. e nimia

mia alimentorum copia lascivire; quae au-
 tem sit capellarum et hoedorum lascivia, pa-
 tet ex sequentibus; scilicet subfultus. Haec
 si rite consideres, non alienum ab hoc loco
 τὸ ὑπερμαζῶν pronuntiabis. Exemplum fa-
 teor in Poeta nullo invenio, id autem parum
 me movet, cur autem ab hominibus ad ani-
 malia transferri nequeat, id certe non expu-
 to. Fortioribus machinis sententiam meam
 adgrediariis oportet, si illam subvertere et
 ad sensum mihi extorquere volueris. Nul-
 lus autem dubito, quin, re iterum perpensa,
 valere jusseris dubia Tibi subnata. Aretaei
 loca nunc examinabo. lib. I. c. 6. Acut. Caus.
 pro κακόν τι Petitus legit ἀγκῶν. Mox pro
 ἔλκει legis ἐξέχει, at non capio, quid sit ῥα-
 χις ἐξέχει ἐς εὐθύ. In nonnullis codicibus
 legitur ὅλη, non ἔλκει, unde Petitus corrigit
 ῥαχίς πρὶν ἐς εὐθύ, ὅλη κορυφῇ etc. quod
 commentum frigidum et Aretaeo indignum.
 Cap. 9. πλεῖστον γὰρ τὸ θερμόν. Quid in
 hisce verbis desideres, non intelligo. Ait
 Aretaeus plurimum ac profundius respirare
 infantes ad refrigerandum sanguinem, qui
 ipsis calidus est admodum. Haec scilicet
 veterum fuit sententia. conf. Rhazes de Pesti-
 lent. cap. 1. mox ab initio. Verba, quae vin-
 dice digna judicas Lib. II. c. 4. idcirco non
 attigi, quod scirem Petitum jam emendasse
 ὀρέσσι, quod a codice quodam firmatur. Lib.
 II. c. 8. C. D. Te mentem auctoris adsecu-

tum quidem esse arbitror, sed vereor, ne ita faciendo intrudamus talia, de quibus ne somniaverat quidem Aretaeus. Laetor conjecturam meam *ξύλα καὶ γκονα* suffragio tuo muniri, et pariter Tecum censeo pro *κοῖλα* corrigendum esse *κυλλά*. Perquam verisimile mihi videtur *κανὸς* antiquos dixisse, sed Aretaeus haud dubie Homerum imitatus est. Sic etiam Lib. I. de C. et S. M. D. cap. 14. haud procul ab initio, *ὡς δοκέειν, ἐκ ἔτ' εὐόντος ὕγρῃ*. Tanquam sana haec praeterierunt viri docti, lego *ἐκ ἔτερον εὐόντος ὕγρῃ*. Voce *ἔτερον* saepissime usus est Homerus, ut satis nosti. Quandoquidem vero cupis, ut in primis cultissimo Aretaeo aliquid boni ex nostro literarum commercio proveniat, tres subjungam conjecturas, quas ad examen revocabis pariter. Lib. II. C. D. cap. 5. initio. de feminis profluvio, *ὅπως διὰ ψυχρῶν ῥέει ἡ θορή*. Wiganus hunc locum confert cum illo lib. I. de Curat. Acutor. Morb. c. 4. in fine: *διαρρέει γὰρ τὰ περὶ τὰ, ὡς καὶ δι' ἀψύχων*, et ita corrigit, quod interpretatur *ut in morientibus*; vellem exempla adtulisset, nam id mihi inauditum est. Flariolor initium vocis intercidisse, ac cum comparisonem instituat auctor, forte legendum esse *ὅπως διὰ κλεψυδρῶν*. Certe haec notio non videtur mihi adeo remota a genio Aretaei et rei, quam describit. Cap. VIII. initio: *ἐνθάδε τὸ πάθος μάλιστα δὲ κραίνει*. Lego *ἐνθάδε τὸ πάθος μάλιστα*

λίσσα ἀγριαίνει, vel ἐνθα δὲ divisim, quod
 forte innuere voluit istud δὲ, quod deinceps
 ex margine ab imperito librario fuit transla-
 tum post μάλισσα. Dubito, anne ita legerit
 interpres, namque vertit *ubi affectus maxime*
urget. Cap. IX. aliquantum a fine: σφόδρος
 δακνώδης, δριμύς, ὥς ἀπὸ χολῆς θερμῆς,
 σμικρῆς. Petitus hic filet, Wiganus corri-
 git πικρῆς, inficete; cur enim hic bilem
 amaram diceret Aretaeus, quasi non jugiter
 talis esset. Lego ὥς ἀπὸ χολῆς θερμῆς, σμη-
 κτρῆς. Hesychius post σμηκτικόν, Σμικρὸν,
 leg. Σμηκτρὸν, καθαρόν, δριμύ. conf. V.
 Σμαρκόν, quae itidem corrupta. Adde quae
 habet Caelius Aurelianus lib. IV. Morb.
 Chronic. cap. 11. *sed jugia adhibenda σμήγ-*
ματα, quae nos lacescentes atque purga-
tivos pulveres nuncupamus. In epithetis eli-
 gendis inprimis praecellit Aretaeus, at-
 que hoc aptum multis de causis arbitror.
 Haec vero in Aretaeum hac vice sufficiant;
 tribuamus chartae reliquum aliis auctoribus.
 Gratulor mihi de tuo consensu in locum
 Theophrasti, mirum profecto tot hominum
 doctorum solertiam effugere potuisse illam
 correctionem. Locum Nicandri, quod illum
 non notaverim, de ptyadibus nunc non in-
 venio. Nascitur autem hic occasio tentan-
 di aliquid in illo. Alexipharmac. vers. 206.

— — — ἐν δὲ γάλακτος
 Ἀφρίον νέμε τεύχος ὑπὲρ πυρὸς ἡρέμα
 πίνειν.

istud

istud πίνειν hic non fero, non enim habent verba τεῦχος ὁ. π. ἢ. unde pendeant, et Scholiasta illud non videtur agnovisse. Suspicor illud in margine fuisse collocatum ad indicandum verbum illud post γέμε subintelligi: quapropter ejus loco ex Schol. lego θάλασσαν. vers. 201 pro μέγα legend. μίγα. Ulterius Tibi erit retrogradiendum ad vers. 114. — — καὶ ἀλκῆα πότμον ἀλύζαι. Leonicens *ἀλκῆα* vertit *duram*, Tu mecum emendabis *ἀκλῆα*. vers. 112. pro ἐκμήνη leg. ἱκμήνη. Leve hoc, sed gravius, quod in Scholis ad vers. 109 legitur τὰ τῆς πόλεως κλήματα, leg. τὰ τῆς πτελέης. Porphyrii locum aliter indicare nequeo, solam enim editionem Lugdunensem possideo. Lib. II. haud procul a fine haec leguntur: εἰ δὲ μή, αὐτὸν πρὸς αὐτὰ μή μεταβάλλεσθαι· μετιέναι δὲ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν αὐτὸν πορευόμενον, μήτε κινδύνους τὰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εὐλαβέμενον, μήτε τὴν ἄλλην, εἴ τις γίγνοιτο βλασφημία. Ridicule haec, ut multa alia, vertit Rogerolleus, posterius αὐτὸν reddidit *constanter*, cum debuisset *solus*, deinde vero pro τὴν ἄλλην corrigo τὴν ἄλλην, sic sensum saltem elicere licet. Plura ad eundem adferre possem, nisi vererer falcem inmittere in tuam messem. Scribis enim in tuis observationibus ejusmodi conjecturas Tibi adesse, quibus cultior et emendatior evadat Porphyrius, qui praeterea novo interprete maxime indiget. Audaciores olim oportet fuisse

fuisse doctos, qui versiones suas tot naevis horridas in lucem emittere non sunt veriti; sed boni illi aestimabant se rem gessisse καλῶς. Nonus cap. 287. ad lac in ventriculo coagulatum resolvendum commendat ἢ Θύμον σὺν οἴνῳ ἢ πιτυῖαν σὺν ὄξει, quod vertit Martius *vel thymum cum vino vel piceam cum aceto*. Miser non noverat ita perperam esse scriptum pro πυτιάν vel πυετιάν. Aliud exemplum, quod cognitu Tibi forte non erit ingratum, subministrat Georg. Valla Rhazis interpres, en quomodo nugatur, dum illa, quae ad vocem εὐλογίαν pertinent, vertit; *Eulogiam vero veteres nominarunt speciem unam improbiorem inter duas, sicut et a multis audio nominari: siquidem in Graecorum differentibus linguis haec appellatio non invenitur*. Quae sequuntur, haud rectius se habent, sed piget illa describere. Potius his missis ad alia me convertam. Audio prodiisse versionem gallicam Chymiae Boerhaavii interprete Allemand. Luzacio juniori lis mota est Leidae, quod prelo subjecerit librum exiguae molis, cui titulus *Examen de l'Homme machine*, ducit enim ad Atheismum. In praefatione adfirmat Luzac sibi Berolino librum esse transmissum, sed creditur auctor esse medicus quidam Gallus, *de la Mettrie* vocatur, qui patria pulsus nunc Leidae degit. Negat id quidem praefraete de la Mettrie, et nuper publice in novellis provocavit illos, qui

qui id dispergunt. Plura jam edidit stylo elegantissimo conscripta, ut *l'école de la volupté*, *examen ou traité des beaux esprits*; et alium, cujus titulum non recordor, in quo perstrin- git medicos Parisinos, Boerhaavii etiam non- nulla gallice vertit. Ultimum suum foetum Hallero Prof. Götting. nuncupavit. Cl. Albi- nus, Prof. Ultrajectensis, illius urbis Scabi- nus creatus est, dicitur nunc muneri Pro- fessoris renuntiasse et alius ex Helvetia in ejus locum vocatum iri. De Synesio nihil adfirmare licet, nequit enim moras bibliopo- la, ac quando ipsi lubet, tunc mihi integrum non est. Verum compensabo tarditatem edendo simul Rhazem de Pestilentia. Iam diu a Cl. Trillero nullas accepi, non erit quod mihi in scribendo negligentiam obji- ciat, suspicor ipsi occasionem deficere com- modam, quamvis olim per cursorem publi- cum frequenter suas ad me dederit. Ita va- le, Amice suavissime, et quae amplius a Te do- ceri flagitavi, illa quaeso noli invidere; id- que Tibi persuadeas velim, quo prolixiores sint literae tuae, eo plura me ex illis haurire, quae e re mea sint futura, ac eas mihi proin- de esse gratissimas. Iterum vale. Dabam Am- stelaedami d. 26. Januarii 1748.

BERNARD.

B E R N A R D.

Gratissimus mihi fuit iste nuncius, Amico-
 rum optime, qui tandem Te Regis
 mandato Professoris muneri admotum esse
 significabat; laetorque summopere tali in lo-
 co Te esse positum, unde virtus tua et eru-
 ditio magis queat elucescere. Gratulor ve-
 ro Academiae vestrae, cujus splendori ex do-
 tibus tuis egregiis magna aliquando fiet ac-
 cessio, et literis politioribus, quarum stre-
 nuus jam eris vindex atque adsertor. Nec
 certe Tu alio eras vocandus. Habet enim
 hoc Lipsia vestra, ut eruditis superbiat quam
 plurimis, et caeteris Germaniae Academiis
 hac in re palmam praeripiat facile, unde ae-
 quum erat, ut etiam Te sibi vendicaret. Do-
 leo autem Trillerum in censum non venisse.
 Sed an is Zeitzae sedem fixit? Vellem Tu ipsi
 occasione nata insinuare posses, me avide ejus
 literas expectare. Gaudeo spem adfulgere
 literas nostras insigne incrementum captu-
 ras ex vestrarum doctis lucubrationibus.
 Recte facit Gunzius, quod animum ad Cel-
 sum denuo edendum adpulerit; caremus
 enim bona scriptoris disertissimi editione pa-
 riter ac reliquorum optimae notae medico-
 rum, Hippocratis nempe, Alexandri Trall.
 et Aretaei. Nam in hujus ultima editione
 multa desidero. Indicastine Viro Doct. in
 D'or.

D'orvillii supellectile quaedam inveniri, unde cultior quiret fieri Celfus? De Trilleri Hippocrate fere despero. At gratias Tibi ago maximas pro missa ejus dissertatione de moly Homérico, ignorabam Trillerum hoc saxum volvisse: agnovi autem mox Trilleri esse foetum. Careo adhuc ejus epistola Medico-Critica ad Io. Freind, de qua minus praeclare sentit Io. Wigan in vita Freindii. Literae novam his in oris jacturam fecerunt, obiit enim mense elapso Ultrajecti Celeb. Drakenburg, cui iusta oratione persolvit Oosterdykiius Med. Professor. In Albini locum evocatus fuit Alb. Haller, sed munus recusavit, unde Professor creatus Iac. Gysbert. Woertman, qui Ultrajecti olim medicinam fecit, sed cujus in republica literaria nominis celebritas nulla est. Cel. Alberti hoc anno Leidae Rectoratum gerit. Ad linguas orientales et graecam publice docendas Groningae, vocatus est Nic. Guil. Schroeder, Marpurgi olim Professor. Londini brevi distrahentur libri Mattairii, catalogum expecto quotidie, quem Tecum communicabo. Non sine voluptate defensionem tuam pro Petronii editione perlegi, sed scito Te Tibi hac opera nostratum odium conflasse nulla ratione expiandum. Ad D'orvillium raro invisere soleo, ac fere non nisi iusserit, cras vero Ipsi defensionem tuam ostendam. Nimis rigidus Lettiani operis censor mihi

mihi videris, nam licet merito eum reprehendas, tribuendum aliquid erat ejus aetati, et ipsi parcendum, ne absterretur penitus ad majora tentanda. Responsorias ab eo nullas accepi, indicavi ipsi occasionem, qua commode codex tuus ad me posset ire, sed propter aëris inclementiam et frigus intensum aquae cum non sint navibus perviae, eum nondum accepi, nec reliqua, quae Leida expecto, quibus codex tuus, ut spero, comes adjungetur. Quam primum occasio se obtulerit, ad Lettium recensionem tuam mittam. Ad Valckenaerium proxima hebdomade scribam, ac tunc ipsi indicabo, quae de Codice MSS. vestrae Bibliothecae me edoces. Quo in pretio apud Vos fuit Hilmerus, qui nunc Berolini degit? Multis laudibus illic eum prosequuntur, sed a Chirurgis et Medicis conviciis proscinditur. Iam vero ad alia. Nimum festinabas, cum emendationem meam in Nicandro ἀκλέα examinares et rejiceres propterea, quasi peccassem in legem pediam. Pro dactylo habui hanc vocem, et consule quaeso Homerum Iliad. H. vers. 100 et Odyss. Δ. vers. 728. Hic potius quadrat, quod mihi occinis, haec ex usu, non tam ex analogia esse dijudicanda. Mihi pariter apud Aretaeum pro illis δια ψυχρῶν in mentem venerat δια ψυκτήρων. Sed ignoro, an ex illis vasculis aqua effluat guttatim, unde praetuli κλεψυδρῶν, quod verisimilius et aptius videbatur.

batur. Objectiones tuas, quas τῷ σμηκτρῆς
 opponis, alia occasione diluam. Indicare
 nuper oblitus sum Trillerum itidem καὶ
 pro κοῖλα correxisse apud Aretaeum lib. I.
 C. D. c. 7. Quantopere mihi placuerit sci-
 ta tua conjectura lib. I. Czuf. D. c. 6. εἶτα
 ἀπῆρεν ὥμῳ ἐξιών pro vulgatis ἐπῆγεν ὥμῳ,
 memini me Tibi iam significasse. Sed con-
 sidera, nonne potius Aretaeus scripserit ἐπει-
 γεν. Ita mihi saltim videtur, quod propius
 ad lectionem vulgatam accedit, quam tuum
 ἀπῆρεν. Recte explicas τὸ ῥάχis ἐξέχει,
 qua occasione recordor loci Anatom. Oriba-
 sii p. 218. ἡ μέση γίνεται κάμψis ἢ τὸν καρ-
 πὸν ἐπὶ τὸ ἀκρώμιον ἀνάγασα. Dundass lo-
 cum corruptum pronunciat, ac pro τὸν καρ-
 πὸν corrigit τὸ ἄρθρον vel τὴν διάρθρωσιν.
 Verum sanus omnino locus, sed ab editore
 non intellectus; etenim ubi agunt illi muscu-
 li ab Oribasio heic memorati, attollitur ita
 carpus cum manu, ut tangat humeri caput,
 vel ut carpus sit ea altitudine ac in eadem
 linea, qua humeri caput. Sed Dundass ubi-
 que, quum a Galeno destituitur, parum boni
 ac lucis auctori suo attulit. Sannis excipienda,
 quae in addendis ad p. 194. notat. At fina-
 mus hunc suo genio frui et revertamur po-
 tius ad Aretaeum. lib. II. C. A. c. 3. in fine,
 narrat, quid vitam hominis et sanitatem con-
 stituat, addit καὶ τῇ τέτῳ εὐταξίῃ καὶ συμ-
 μετρίῃ. Binas has voces, ni fallor, Aretaeus
 quum

quum scriberet, in mente habuit Erasistrati definitionem morbi ac sanitatis, quam vide apud Plutarchum de Placit. Philos. lib. V. c. 30. p. 1680. ed. H. St. quam pariter respexisse videtur Rufus Ephes. de Renum Affect. cap. XVI. p. m. 14. ubi de emeticis agit. ἔπειτα δὲ καὶ ὅσον ἐπιδίδωσι ῥώμῃ τε καὶ εὐταξία. Aretaeus lib. II. c. 9. C. D. notat in dysenteria membranam intestini aliquando solvi et excerni, quam observationem raram adfirmat esse Petitus; sed non recordabatur Galenum eandem narrare lib. IV. de Vsu Part. et Oribasium Anatom. p. 100. ubi pro ἀπολέσθαι malim ἀπολύεσθαι. His addere lubet conjecturam de loco lib. I. Caus. A. c. 5. haud procul a fine: νυγμός δὲ καὶ σενάγμος ἢ φωνή καὶ ἢ ἀναπνοή. Petitus corrigit μυγμός, quod vix Aretaei manus videtur. Lego ἰγμός, quod sonum stridulum et inconditum significat, usus est hac voce Homerus alicubi. Quod autem magis firmat hanc suspicionem, est verbi praecedentis ἐμβοῆς prava lectio in codice MS. nempe ἐμβοεῖν, ultimae literae haud dubie initium sunt τῷ ἰγμός. Mox sequitur καὶ εἰ ἔλκοις αὐτὸ, ἐπὶ μᾶλλον αὖν πλήθος αὐτέες μηρύσαιο. Tacent plane ad haec viri docti, interpretes vertit: *eam si trahas in longum veluti filum, multitudinem ipsius deduces*. Subiungit ipsi omnino hic aliquid latere, lego ἐπὶ μᾶλλον. de hac voce consule Hesychium. In

Theocriti colloquio Daphnidis cum puella
sive Idyll. 36. vers. 49. sic legitur:

Μᾶλα τεὰ πρῶτις αὖτάδε χνοάοντα διδάξω.

Ultimum verbum prave se habet. Heinsius,
puto, emendabat *πιάξω*, quod verbum sae-
pius apud Theocritum occurrit, at nonne
praeſtat legere *βλιμάξω*? Nil vetat denuo
ad examen revocare locum Orphei, a Te
olim pariter tentatum, in Hymn. p. 150,
vers. 5. lego:

Εὐασης, φιλάγρυπν', εὐάζων οἷσι σιληνοῖς.

Qui primam in *σιληνοῖς* corripì posse negant,
hallucinantur, ita saepe invenias, ubi sylla-
ba corripienda, *σίχω* pro *σείχω*, praesertim
apud Manethonem. Olim quum Bartholini
dissertationem de Medicis Poëtis evolverem,
messem sat largam superesse animadverti; et
multos sat notos ab eo praetermissos fuisse,
ut Marcellus Sideta, Anonymus Fabricii et
Pentorfii cura denuo editus, Aegidius de Pul-
fib. et Vrin. Hypatus aliique, unde institui
eorum nomina colligere, auctiorem forte ali-
quando daturus dissertationem Bartholini,
quae in volumen sat grande excreſcere po-
terit. Symbolam tuam si conferre volueris,
rem mihi facies gratissimam. Inter docto-
res Salernitanos non infimo loco habetur
Petrus Musandinus, sed non bene memini,
an inter versificatores censendus sit necne.
Hohl-

Hohlfeldio literas tuas tradidi, qui multa salute Te impertit, respondebit proxime. Orationis tuae argumentum cupidus sum cognoscendi, rem gratam mihi facies, si ea me beabis. Observ. Miscell. tomum ultimum prelo commissum esse audio. Cl. Saxe pertransientem videre non licuit. Nudius tertius fasciculum mihi reddidit Mortier, unde citius aliquid ad literas tuas reponere mihi fuit negatum. Ita vale, Vir Clarissime, meque tui observantissimum amare, ut facis, perge. Dabam Amstelaedami d. 23. Febr. 1748.

P. S. Quaeris, quot editiones libri Rhazis possideam, praeter Graecam Goupyli et latinam G. Vallae, nullas; nondum enim comparare mihi potui Meadii librum de Variolis, cui Rhazes adjectus ex versione N. Machelli, solam proinde desidero Guinterii Andern. quae cum ejus versione Pauli Aeginetae prodiit, vid. Fabricii B. G. Quod fasciculum citius non receperis, in causa fuit glacies, unde diutius hic et Zwollae haesit, jam vero Te eum accepisse arbitratur Hohlfeldius. Hortulum Rivinianum ex Platneri bibliotheca forte nancisci dabitur.

BERNARD.

De valetudine tua, Amice suavissime, sollicitus eram, cum literae tuae opportune advenirent, quae insoliti tui ac diuturni silentii causam in negotia conferebant, unde summopere laetatus sum. Doleo Te fasciculum, quem per Hohlfeldium ad Te destinaui, nondum recepisse, nec valeo divinare, unde illa sit tarditas. Postridie Calend. Martii ad Te misi binos tuos codices Arabicos per Nob. Frantz Lipsiensem, illos spero brevi recipies, licet tardigrada sint illa vehicula, quibus merces in Germaniam perferuntur. Tandem conpellando saepius Letitium per literas, saluus ad me pervenit codex tertius, eumque ante hos quatuor dies tradidi Schroedero, a quo illum repetere poteris. Perreptabo nunc tabernas librarias et quaeram libros a Te desideratos. Spem fecit Cel. D'orville intra aliquot menses proditum Charitonem. Nuper nactus sum Dissertationem inauguralem Petri Bondam Icti juvenis, in qua plurima veterum tum Graecorum tum Latinorum egregie illustrantur et emendantur. Prodiit illa Franequerae, et adjunctum habet carmen Lennepii in honorem auctoris, graecum versibus Anacreonticis, haud inficetum. A Burmanno dono accepi carmina in obitum conjugis suae, inter

ter quae latina nonnulla perpulchra. Obiit
 Leidae Rev. David Kuibbe Collegii Theolo-
 gici Subrektor. Ultrajecti in locum Dra-
 kenburgii Professor constitutus est Reitzius,
 antea Prof. extraordinarius. Ex nouellis forte
 Tibi jam innotuit Ser. Principem Arauf. vt
 denuo palam faceret, quanti aestimaret lite-
 ras, Wolfio Philosopho dono dedisse num-
 mum aureum percussum in memoriam illius
 temporis, quo Gubernator Belgii foederati
 electus fuit Ser. Princeps. Conlaudo institu-
 tum tuum, quo novum splendorem conci-
 liare cupis literis Arabum, sed vereor, ne pro
 thesauro carbones invenias, nam hac tem-
 pestate calamitosa pluribus se immiscere no-
 strates recusabunt. Praeterea vereor, ne bi-
 bliopolae et operae Te doli et technarum
 eorum ignarum ludificent atque decipiant.
 Nosti illud: ne sutor etc. Trilleri ad Frein-
 dium Epistolam nuper hic inveni, Glossa-
 rium autem Oppianeum Berolino expecto,
 vbi latuit inter libros a me relictos. Mira-
 ris τὸ μυγμός apud Aretaeum mihi displice-
 re, certe si ita in Codd. MSS. scriptum in-
 venirem, id non sollicitarem: Petitus hanc
 vocem aptam iudicans sic legit pro corrupto
 μυγμός; ego vero non vocem solummodo
 aptam, sed praeterea talem, quam pravae
 Cod. MS. lectionis vestigia firmant, quaque
 usus est Homerus, jure meritoque praefe-
 rendam censeo. Fortioribus machinis me

adgrediare oportet, antequam herbam Tibi porrigam. Et alteram ἐπὶ μαλλόν denuo consideres velim; etenim non ἐπὶ μάλλον, sed ἔτι μάλλον, dicere solet Aretaeus. Notat Petitus caput 2. lib. II. de Curat. Morb. Diut. Aretaei non esse, quod verba, quae ex hoc capite adduxit Aëtius, in hoc capite non reperiantur, sed futile hoc argumentum, potuit Aëtio memoria vacillasse, eaque alibi, quam apud Aretaeum, legisse, vel etiam incuria librariorum excidit locus, quem laudat Aëtius. Verum tamen Aretaei non videtur esse hoc caput, nec sequens: occurrunt enim in iis voces alibi ab Aretaeo non adhibitae et quae utique ex Methodicorum schola profluxerunt. E. c. cap. III. λίθων ἐνστάσις, legitur quidem lib. I. de cur. Diuturn. c. III. aliquantum a fine ὀφθαλμῶν ἐνστάσις, sed recte Wigan emendat ἐντάσις. Ἐνστάσις saepissime occurrit in Cassii Probl. et Problem. 76. habetur definitio. conf. Plutarchus de tuenda Sanit. p. 129. C. ed. Steph. ubi Methodicos perstringit. Nec aliam originem agnoscit vox, quae sequitur mox, λίθων τὰς σφίγγιας, ut cum Petito legendum, Cassius ea pariter usus est, vid. e. g. Probl. 61. et alibi. Haec si invalida judicaueris, alia vice plura proferam. Addam nunc potius suspicionem de loco lib. I. de Cur. Morb. Diut. cap. V. aliquantum a fine: ἢ ὧν ἀπαυδῆν ἐπὶ τοῖσδε καὶ ἀπαρνεῖσθαι προῖσχομένους ἀμφοτέρω ἀναλθῆς, ἢ καὶ εἰς τέλος τοῖσι ἔργοισι ὁμιλέειν.

μιλέειν. Deesse hic aliquid, nempe τῷτο ὢν
 κρείσσον ἢ ἀπαυδῆν, aut aliquid eiusmodi,
 Petitus suspicatur. Wigan ἀμφοω mutat in
 ἀμφι. Corrigo χρὴ ὢν κ. τ. λ. et pro ἀμφοω
 emendo ἀφνω. sic locus planus, nec inful-
 sum fundit sensum. Graviori vulnere de-
 cumbere videntur quae mox sequuntur: με-
 τεξετέροισι γὰρ, ἐς μὲν τὸν τῆς ἡτρίης καιρὸν
 ἢ νεῖσος, ἐξ ἑδρης δὲ ἐκινήθη. Davus plane
 sum in his et caecutio misere. Suspicio ta-
 men verba ἐξ ἑδρης ἐκινήθη ab aliquo lectore
 margini inhita fuisse, ut notaret verba μετεξε-
 τέροισι etc. sede sua esse mota et alio locan-
 da. Tus si quid rectius habes, illud imperti.
 Erotianus Voc. Κοτυληδόνες. Διοκλῆς ἰσορεῖ
 παρ' ἐκάτερον μέρος τῆς μήτρας εἶναι κοιλότη-
 τας τινὰς μαροειδεῖς. Haec verba ubi con-
 sidero, videtur Diocles tubas Fallopii hic de-
 scribere. τὸ μαροειδεῖς vero B. Eustachius et
 Foesius in Oecon. vertunt *haemorrhoidibus si-*
mile, cuius significationis exemplum mihi
 nondum occurrit, nec sine violentia huc per-
 trahunt similitudinem vasorum, haemorrhoi-
 dalium tumentium. Non dubito, quin scri-
 pserit Diocles ἀμαροειδεῖς. His adhuc addam
 locum Theophrasti in Charact. cap. V. p. 52.
 ed. Pauw. καὶ ἀγορεύειν αὐτῷ μὲν μηδὲν, ξέ-
 νοις δὲ εἰς Βουζάντιον ἐπιστάλματα, καὶ Λα-
 κωνικὰς κύνας εἰς Κύζικον. Vocem ἐπίσταλμα
 haud facile reperias, unde maluit Casaubo-
 nus ἀποστάλματα, Pauw. videns hic requiri

aliquid speciale, corrigit ἐπισήματα. Dudum jam est, quod suspicatus sum scribendum esse ἐπιστάτα, quae vox vulgo minus nota, mutata fuit in alteram notio-rem ἐπιστάλματα: fuse de illa egit variis in locis Edm. Chishull Comment. ad Inscript. Sigeam. Gratum fuit, quod scribis de libro Avenzoaris, qui *Viaticum* inscribitur, inveniet hoc locum suum in praefatione. Synesius Leidae typis describitur, quod hac in vrbe characteres similes iis, quibus impressi sunt Palladius atque Psellus, reperire nequiverim, unde opus tardissime progreditur, cum ipse non adsim, qui id urgeam. De Oroscii Comment. in Aëtium minus praecclare sentit Th. Reinesius; si spes decollat de editione Gunzii, rem gratam feceris, si illum miseris: flagro praeterea desiderio videndi Leichii Dissert. de Constantino Porphyrog. Heusingeri Observ. in Sophoclem, et Metrophanis Epistolam. Reliqua abs Te petam, quando illa licebit compensare. Plura addere vetat tempus arctum, quo circumscribor. Itaque vale, Amice optime, meque amare perge. Dabam Amstelaed. d. 9. April. 1748.

P. S. Quando majori otio fruar, contexam catalogum medicorum poëtarum.

BER-

BERNARD.

Licet insignem semper voluptatem ex literis tuis capiam, singulari tamen gaudio me adfecerunt postremae tuae, quibus dolorem illum, quem diuturnum tuum atque insolitum silentium crearat, egregie levasti. Maximas propterea Tibi ago gratias et proficis munusculis, quibus suppellectilem meam librariam tam liberaliter locupletasti. Quo vero reapse animum meum gratum Tibi testor, cogitabo de redhostimento, quo vicissim tuae bibliothecae quaedam fiat accessio; et certe jam facta fuisset, si potuissem nancisci occasionem commodam, qua ad Te ivissent Petr. Texeirae Histor. Reg. Pers. et Morgani Descriptio Barbariae. Texeirae librum opera recutiti nactus sum, quem jussi pariter quaerere Saadudini Annales Turc. Inter munuscula, quibus me ditasti, inprimis placent Reimari specimen et Heusingeri Observ. Crit. Qua ratione rite ac cum fructu critico utendum sit codicibus MSS. pulchre mihi ostendisse videtur Heusingerus. Perplacet etiam Bajerii Expositio Inscriptionis de Aesculapio etc. Plures possideo dissertationes variis in locis diverso tempore editas, quae antiquitates medicas illustrant, quasque in vnum opus cogere ac vulgare operae foret pretium. Plurimum me exhilararunt literae Cl. Trilleri, quem Tu Zeitzae morari adfirmas, ipse

ipse tamen hoc penitus reticet. Adstipula-
 tur meae opinioni, qua librum *περὶ εὐσχημ.*
 Hippocrati perperam tributum Stoico cui-
 dam Philosopho ivi redditum. Inprimis vero
 placet, quod scribat se nactum esse notas
 MSS. Th. Reinesii in Aeliani H. A. mittet il-
 las, ut spicilegio Observ. Crit. subnectantur.
 Deinde narrat se ex Te audivisse dissertatio-
 nis Th. Bartholini de medicis poëtis novam
 me moliri editionem, unde generose ac per-
 humaniter mihi obfert illa, quae ipse idem
 saxum voluens studiose collegit, quae eius
 facilitas sat laudibus celebrari nequit. Lu-
 zacium juniorem auctorem esse libri *l'homme plus que machine*, apud omnes hic est
 in confesso. Inscriptionem in honorem A-
 ristidis nondum videram, Tuque mihi rem
 gratam fecisti, quod illam indicaveris. Com-
 municabo illam cum Valckenaerio nostro,
 ad quem eapropter et alias ob rationes pro-
 pediem scribam. Nec Dörvillio, nec etiam
 Burmanno nova a Te transmissa ostendere
 adhuc potui, uterque enim ruri agit. A-
 breschii *Lectiones Aristaei* breui prodibunt,
 saltem id sperare jubent nova literaria, quae
 belgico idiomate vulgantur. Groningae
 munus suum auspicatus est N. W. Schroede-
 rus oratione de necessitate, quae incumbit in-
 terpreti Sacrae Scripturae, ut imbutus sit so-
 lida cognitione Linguarum Originalium.
 Franequerae Professor Med. constitutus est
 in

in locum Winteri Ouvens Medicus Haganus. Alter Prof. Cl. Ritter se hoc munere abdicavit, vnde denuo alius est eligendus. Cl. Wetstein bibliopolam circumspicit, qui N. T. sua cura illustratum prelo velit subjicere. Nuper sequens hic prodiit Chronostichum:

aeDibus araVfIs proVenIt MasCVLa proLes,
Reglls eX eXtIs fons et orlgo bonI.

Quae pletatIs honos tIbI faX paX tVta bataVae
fIt CoMItI a bVren fonte saLVata Dies.

Non equidem displicet consilium tuum de edendo libello menstruo, sed doleo necessitate ad id Te adigi, cum in majoris momenti opere elaborando rectius operam tuam locares. Scribis Tibi licitum effundere quaevis *) velim tamen Tibi hac in re temperes. Sunt apud Vos, qui piunt, Hercules ἀλεξίκακοι, quo vero nova monstra domitent, non est quod peregre proficiscantur, ubique enim Augiae stabula supersunt. Sed sat scio Tu illorum iniquitatem abominaris. Nuper nactus sum apologiam pro Iul. Caes. Vannini, auctoris nomen prima litera tantum indicatur, Arpius, opinor, vocatur, sed scire aveo, quis et cujas fuerit, ex Kappio forte id rescire poteris. Satyram politissimae Gottschediae si miseris, me Tibi novo beneficio obstringes, flagro enim desiderio videndi eam. Doceri cupis, quid sint ἐπίγραμμα, ita vocari puto

*) Hic quaedam erant erasa, ut legi et restitui nullo modo possent.

puto tripodes, quibus vasa inponuntur: vocem vix alibi reperias, quam in inscriptione Sigea, ei adfinis est ὁ ἐπιστάτης, de qua Suidas et Schol. Aristoph. consulendi. Loca a me Tibi proposita examinabis, ubi vacabit, quibus junges illum Euripidis in Ion. vs. 635. — οὐδέ μ' ἐξέπληξ' ὁδὸς πονηρὸς οὐδεὶς. lego ἐξέπλιξε, quo verbo alibi saepe utitur Euripides, hic autem μεταβατικῶς, qua forma haud raro activa idem adhibet, vide quae ad vs. 1596. notat Barnesius. Cantabrigiae nunc prodiit tertius tomus Operum Demosthenis et reliquorum oratorum cura Taylori. Ibidem Guil. Battie Isocratis Orationes 14. edidit, sed, ut videtur, in usum scholarum. Anti-Lucretius Card. Polignac Londini typis etiam est excusus et dicitur verti in Anglicam linguam. Heri a Valckenaerio nostro literas accepi, quibus addiderat has, quas hic inserui. Opera fratris Valckenaerii nostri, qui Leidae medicinae operam navat, nactus sum apographum lib. VII. Constantini emendatum. Alter Valckenaerius Hagae medicinam facit, ejus dissertationis exemplar de animi affectibus Tibi destinavi mittendum cum aliis. Dum haec scribo, adfertur Chronologiae Saidini interprete Brattutti pars prima Viennae edita, alteram nondum reperire quivit meus homo, nolui tamen priorem recusare, et eris interim hoc Catone contentus. Nisi brevi occasionem

nan-

nanciscar, qua commode et cito ad Te eat fasciculus, mittam eum Berolinum, unde haud difficulter ad Te perferetur. Increbuit forte jam apud Vos fama de tumultu, qui hic et alibi in Belgio ortus fuit eam ob causam, quod vectigalia et onera nonnulla abrogari vellet populus: dum omnes arma capessarent, ego etiam militem agere bis fui coactus. Pluribus Tecum garrere percuperem, sed arcto temporis spatio circumscribor, et a me flagitavit Valckenarius, ut cito suas literas ad Te perferri curarem, quibus meas comites adjungere volui. Quandoquidem vero adhuc aliquid chartae superest, examinandum Tibi proponam locum Alciphronis lib. I. ep. XXVIII. p. 114. vbi Phoebiana capularem et depontaneum senem ita alloquitur: οὐ παύσῃ τρίκουρον καὶ τάλαντον γερόντιον πειρῶν τὰς ἀφ' ἡλικίας ἀνδρούσας ἡμᾶς κ. τ. λ. vide, vtrum malis cum la Crozio legere *ταλάντατον*, an vero mecum *Φαλανθόν*. Bibliothecae Germanicae tomus, quem nunc expectabamus, nondum prodiit. Incertum, quando eruditorum oculis subjicietur Synesius meus, non desino urgere bibliopolam, sed furdo fabulam narro. Ita vale, Vir Clarissime, Amicorum optime, meque Tui amantissimum redama. Dabam Amstelaedami d. V. Iulii 1748.

BERNARD.

BERNARD.

Eodem ferme tempore, Amicorum optime, binae Tuae epistolae advenerunt, prior per Cl. Abresch, altera beneficio mercatoris illius TIBI ignoti. Vtraque me mirum in modum exhilarasti, TIBIque maximas ago gratias pro illis, quae me edocesecisti, tum etiam iis, quae οὐ μὲν, quod ajunt, χερσὶ, ἀλλ' ἀμφοῖν, dono mihi obtulisti. Doleo Te ignorasse Cl. D'ORville mihi commodasse Petr. Lambecii Bibliothecam et amicum alium Herbelotii Biblioth. Orient. unde operam frustra insumfisti in describendis illis, quae Achmetem et Const. Afr. spectant. Id autem potius vellem addidisses, num ex Arabum idiomate fluxerit id, quod in hoc opere, notante Lambecio, πύλη pro capite ponatur, qua observatione comperta emendare potui locum, quem alias intactum omnino reliquissem. Nihilominus tamen profuit mihi tuus labor, nam excerpere neglexeram ex Herbelotio duo loca, quae TV oportune indicasti. Gratias autem TIBI, ut par est, ago pro tua in promovendis et adjuvandis conatibus meis promptitudine. Recensiones tuae perplacent omnes, vellem tamen nonnulla in Valkenaerii essent mutata. Modeste sententiam tuam de Lennepii conamine protulisti, neque est quod quemquam TIBI pro-

propterea succensurum metuas: praeteriisti tamen locum palmarium, vbi in metri leges impingit Lennepius et simul auctoris mentem pervertit. Sed Tu voluisti singula acrius persequi. Fauente Diva Critica locum Andocidis pristinae integritati restituiisti, ac quod Corsinus non potuit, Tu nullo negotio praestitisti. Splendidiorum ac magis omnibus numeris absolutam recensionem non vidi, quam tuam Dissertationum Agonist. sed doleo tamen, TE ad maiora tentanda natum, hisce vilioribus esse immersum. Leichii opellam licet collaudem, insunt tamen quaedam, ad quae intelligenda Delio natatore opus habeo. Demiror, Eum, qui graviora et occulta vulnera feliciter persanavit, illa, quae facile se produnt, detegere nequiuisse. Pag. XVIII. nota 2. de Isidoro alia interpunctione locum explanatum it, sed TU mecum fateberis scribendum esse καὶ ταῦτα τῶν περὶ θανάτου φροντίδων ὑπὸ λυπέμενον. Quis amicus ille, qui p. 23. in Himerio edendo dicitur occupari? Ingeniosae quidem et scitae tuae in Petronium observationes, vereor tamen, ne aliquando retractationum librum cogaris edere. Ad verbi *lividare* bonitatem tuendam miror TE non lectorem tantum ablegasse ad Reinesii ad Daumium epistolas, vbi variis in locis horum verborum exempla plena manu congesta sunt, vide e. c. p. 73. Nollem Pauwium, a quo non fueras lacesitus,

tam acerbe adortus esses. Sinanus illum suo genio frui et meliora adferamus. Tandem nactus sum Meadii librum de Variolis et Morbillis non ex editione Londinensi, sed ex Gottingensi, ubi eius opera a Bibliopola van den Hoek duobus tomis in oct. reciduntur. Prior modo prodiit, in quo Meadii liber memoratus continetur. Pag. 3. ubi in variolarum originem inquiri, TUI mentionem facit honorificam et dissertationem inauguralem laudat. Additus est Rhazis liber versus ad fidem Codicis MS. Arabici, cuius copia facta fuit Meadio ex Biblioth. Leideni per Boerhaavium. Vertendum dederat hunc librum Meadius Salomoni Negri Damasceno, et Io. Gagniero, cum vero versiones a se invicem mire discreparent, ad Th. Hunt confugit Vir Illustris, qui ex utraque tertiam conflavit, quae hic prodiit. Vides exinde me adhuc egere Guinterii et Machelli versionibus, quas forte suppeditabit Biblioth. Platneri. Wesselingii epistolae exemplar ad H. Venema de Aquilae in scriptis Philonis Iud. Fragmentis et Epistola Platonis XIII. etc. ad TE mittam, quo ad Trillerum perferatur, TIBI itidem exemplar obferrem, nisi suspicarer id a Wesselingio jam esse factum. Gunzii literas tradidi Dorvillio, qui ipsi duo Celsi exempla manu Viror. Doct. notata mittet. Observationes tuas in Petr. nondum ad Wesselingium ire jussi, quod occasio non sup-

suppeteret, fiet tamen propediem. Literas
 ad Luzacium et tuas Valkenaerio destinatas
 cum fasciculo recte curavi. Sed Tu, Amice,
 ignoras novos TIBI fluctus motos esse hic
 in Belgio. Edidit Lettius noster Observatio-
 nes Philologico-Criticas in Deborae et Mo-
 sis cantica in 8vo. Accepi ab ipso ante ali-
 quot dies literas, quibus duo exemplaria ha-
 rum observationum junxerat, quorum alte-
 rum Tibi mitti vult, altero me donat. In
 praefatione, quae paginas explet 48, recen-
 sionem tuam libri quondam a se editi exami-
 nat, seque purgat a notis a TE ipsi iniustis
 ac par pari rependit. P. 24. literas videbis
 amici, ut inquit Lettius, communis, scito
 meas esse, quas me plane inscio edidit. Li-
 cet nil contineant, quod reticeri mallet, do-
 leo tamen literas inconditas ac festinanter ef-
 fusas publicae rei literariae oculis esse subje-
 ctas. Id praeterea velim TIBI de me per-
 suadeas, me illa eum in primis in finem scri-
 psisse, ut factum tuum mitigarem, ac dolo-
 rem, quem acerba tua recensio creare ipsi po-
 terat, quodam modo sopirem. Acris est
 Lettii defensio, TEque sat scio coquent non-
 nulla, quae vereor ne sint TIBI dedecori.
 Ego sane, qui TE diligo ac maximi facio, illa
 fero aegerrime. In literis ad me datis petit,
 ut TIBI significem, se carmen *Bordah* ad me
 missurum, quam primum id reddiderit Cl.
 Schultenius, quo cum illud communicavit.

Is enim illud a Lettio petierat, cui petitioni locum non dare non potuit. Ad festum Paschatis reddet Lettius Haririum, si quidem TU veniam dederis. In sinu gaudebunt nostri homines Lettium in se suscepisse retundere ac coërcere tuam acerbicatem, neque facinus reputabunt indignum, cum TU nemini parseris. Sane vellem TU esses mitior, illi vero discerent tuae eruditioni suum pretium statuere. Interim grave mihi accidit me hisce rebus inmisceri. Plures hic nunc sunt mercatores Lipsienses, per quos efficiam, ut cito ad TE perferatur liber cum reliquis Tibi destinatis. Quam diu adhuc delitescet Chariton, plane ignoro, nec divinare valeo, quid eum vulgari prohibeat. In Synesio meo ad p. 160. pervenerunt operae, puto 70. adhuc addendas superesse: non tamen citius, quam sub anni finem, absolvetur, si perrexerit typographus cunctari. Observationum Miscell. tomus ultimus nondum prodiit, licet jam ante tres menses eum sub prelo esse mihi dixerit Cl. editor. Faciam resciscas, quando erit vulgatus. Speciminis Anthologiae Cl. Burmanni recensione nondum videri licuit, nec etiam Burmannum, qui nuper tertia vice uxorem duxit. Significabo aliquando, quid de recensione statuit Vir Cl. Laetor meam conjecturam in Theophr. TIBI non displicuisse: ad illam tamen stabiliendam non est opus, ut monstrem Byzantii

zantii inclytos fuisse figulos, cum enim haec urbs amplissimum fuerit emporium, quid mirum inde Athenas merces pretiosas fictiliaque vasa esse transportata. Non conmemini satis, quid ante de Erotiani loco V. Κοτυληδόνας scripserim, sed clarius exponam mentem meam. Diocles dixerat esse παρ' ἐκάτερον μέρος τῆς μήτρας κοιλότητας τινὰς μαροειδεῖς. Duplici labe foedatum esse hunc locum arbitror, tum librarii culpa, tum etiam Erotiani. Ultima vox nihili est, qua non praestat Eustachii lectio αἰμορροειδεῖς. Suspikor Erotianum hic lapsum esse, et quae de tubis Fallopii dictis intellecta voluit Diocles, illa ταῖς κοτυληδόσι adaptasse, unde corrigo αἰμαροειδεῖς, quod non videtur inficetum. Haud inmerito Eunapium scriptorem vocas futilem, cui pares iudico Iamblichum et Aristidem, hominem vesanum et delirantem. Nec tamen idcirco eos despici velim, ut eorum lectionem refugiamus, cum proba nonnulla inde decerpi queant. Iamblichus Pythagoram suum, p. 23. ed. Kusteri his laudibus evehit: ἔμειζον ἀγαθὸν ἔτε ἦλθεν, ἔτε ἦξει ποτὲ δωρηθὲν ἐκ τῶν θεῶν διὰ τέττε τῷ Πυθαγόρῃ. Non est quod TE moneam haec e sacris fontibus detorta videri, sed pro διὰ omnino reponendum δίχα, quod miror Obrechtum et Kusterum latere potuisse. Sed plura eorum diligentiae se subduxerunt. Sic ubi refert p. 73. qua ratione

problemata sana manserint, legendum cenſeo
 λελείφθαι δὲ ΑΥΤΟΥ τὰ προβλήματα.
 Obrechtus αὐτὰ vertit ſola. Praeterea non
 ſunt Iamblichi haec verba, ſed Hippome-
 dontis diſcipuli, qui reverenter αὐτῷ dixit.
 Hac vice cum Aretaei librariis manus non
 conferam, ſed potius experiar, num feliciter
 medicinam admoverim Caſſio, in Problem.
 Quaest. 16. ἔγω γὰρ καὶ ἡρεμίαν προſτάς-
 σοντες, κελεύομεν ἐν ſκοτεινῷ τόπῳ μέρει
 ταύτην παραλαμβάνεſθαι. Ultima verba
 Geſnerus in verſione omiſit, corrigo fiden-
 ter ἐν ſκοτεινῷ τόπῳ μέρει αὐγὴν παραλ.
 Scribes ſententiam tuam de hiſce. Gratiffi-
 mum mihi fuit cognoscere illa, quae de Arpio
 et Trillero memoras. In apologia pro Iul.
 Caef. Vannini mala fide egit Arpius, qui aſtu-
 te dialogorum raro mentionem fecit, quod
 nulla arte hominis ſtultitia excuſari poſſet.
 Avide exſpecto programma tuum. Gaudeo
 tandem Regio mandato inſubidam eorum,
 qui TE cathedra arcebant, veterum morum
 tenacitatem caſtigatam ac victam eſſe, ac
 opto, ut in iſto curriculo diutiſſime poſſis
 decurrere. Diſtuliffem aliquamdiu varia ob
 negotia ad TE ſcribere, niſi Lettii praefatio
 ſuaſiſſet TE certiore facere eorum, quae
 hic aguntur. Ita vale, mi ſuaviſſime, ac me
 TVI ſtudioſiſſimum amare, ut facis, perge.
 Dabam Amſtelaedami d. VI. Auguſti 1748.

BERNARD.

BERNARD.

Sane, mi Reiske, diutius ferre nequeo, me literis tuis mihi semper gratissimis privari. Monuit me Schroederus Te per Luzacium fasciculum ad me misisse, quem vero nondum videre contigit. Dedi eapropter literas ad Luzacium, sed ex illo homine nihil rescire potui, unde fere dubito, an unquam ad me perferetur. Vt igitur Tu novis literis jacturam refarcires, visum fuit hasce per cursorem publicum ad Te dare. Percupidus sum cognoscendi, quid de Lettii praefatione statuas, quae mihi non ejus tantum, sed aliorum quoque sententiis madere videtur, quas non novit satis celare. Sed haec Tibi in aurem; neque enim, si bene Te novi, Tu tam inique mecum ages, ut adversarius tuus, ut me inscio quidquam mearum literarum vulges. Verum Lettius, dum culpam a se amoliri conatur, aliam admittit. Ex gazettis Tibi jam innotuisse arbitror Leidae obiisse Musschenbrockium mechanicum. Praeterito mense Groningae obiit Driessenius Theol. Prof. Valckenaerius noster d. XI. hujus mensis orationem habuit Franekeræ de pristina et hodierna rerum Belgicarum vicissitudine, expecto quotidie ejus exemplar. Apud Wetsteinium excuditur Boerhaavii Methodus discendi Artem Medicam cum notis

Halleri. Quae praeterea ad Te perscribam nova literaria nulla sunt, quum hac tempestate nil fere prelo committitur, nisi quod *περιστάσεις* publicas spectat. Vidi recensio- nem tuam speciminis Anthol. Burmanni, quam Vir Cl. mecum communicavit. Nollem Tu Burmannum perstringeres, dum illum ni- miis laudibus oneras. Certe quo magis fa- miliariter Burmanno utor, eo magis egregias ejus dotes admiror: mihiq; a tua aequitate polliceor, fore, ut Te facti poeniteat, si eum aeque bene noffes. Praeterea Te non adeo Suffenum Tibi ipsi futurum arbitror, ut omnia tua acriter velis defendere tanquam bona solum; certe nulla arte mihi nec etiam aliis persuadebis, versum illum, *caris labiis blanda oscula figens*, alicujus esse pretii; unde mallem Tu manus a talibus abstineres. Li- bere nunc Tecum ago Tibique eandem do- veniam. Vidi etiam Cl. Gunzii recensio- nem Demetrii mei, cui meo nomine gratias agas velim, quod Demetrio lucem adfunde- re conatus est, ac quod modeste sententiam protulit. Vtinam pari diligentia caeteros a me editos examinasset, redundasset omnino aliquid inde boni ad illos. Vellem tamen nonnunquam curiosius verba mea confide- rasset; nam quod p. 305. scribit *χρὴ* e MSto esse addendum, id, ni fallor, jam innueram: cur ergo denuo monuit? Inique etiam judi- cat, cum folius Morelli testimonio fre-
tum

tum me Turnebo versionem tribuere adfirmat, cum testes praeterea adduxerim Vossium et Lindenium. Eadem pagina mihi dat dijudicandum, anne *ἐὼδε* sit legendum pro vulgato *οἶδε*, ego vero nil mutarem, tum quod ita legatur apud Alex. Trall. quem consulere debuisset, tum etiam quod *οἶδε* eleganter ponatur pro *ἐὼδε*, cuius rei si exemplum requirat, adeat Callimachi Epigr. XXXIII. p. 208. Reliqua nunc examinare nolo, licet multa facile refellerem. Nuper hic nactus sum rituale Belgicum seculo decimo quarto exaratum in membrana, in quo animadverti librarium cucullionem Christi nomen sic scribere *Xpi*, unde patet hominem bardum literas graecas ignorasse, et P. graecum pro latinorum P. habuisse. Neque tamen solus hic incedit, nam et alibi eundem errorem deprehendi. Chariton lucem nondum adspexit, neque etiam tomus ultimus observ. Miscell. rationem ignoro. Apud Cl. Wetsteinium vidi nuper codicem MS. Odyssaeae in charta cum scholiis minoribus, sed quae Mich. Pselli nomen prae se ferunt: sunt autem illis, quae Didymi nomine vulgantur, licet eadem. Apud eundem Virum Cl. vidi quoque Iul. Africani Cestum, Nicephori Tactica et alia ejusdem farinae. Iam confabulemur de locis nonnullis mihi de mendo suspectis. Herodotus lib. I. p. m. 88. ubi Cyri consilium callidum aperit, quo cepit

Babylonem, ποταμῷ ὑπογενοσηκόςτος ἀνδρείως
 εἰς μέσον μηρὸν μάλιστά κη, κατὰ τῷτο ἐσῆε-
 σαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα. Interpres τὸ ἀνδρείως
 junxit cum ἐσῆεσαν et vertit fortiter introie-
 runt; quatenam vero est aut esse potest illa
 fortitudo, ubi periculum non imminet? Le-
 go π. ὑ. ἀνδρήρων, id est ubi aqua a ripis reces-
 ferat, ut ultra medium femur non adscende-
 ret. M. Antoninus Imper. lib. V. comm. 9.
 p. m. 75. οὕτως γὰρ ἔδεν ἐπιδείξει τὸ πει-
 θαρχεῖν τῷ λόγῳ, ἀλλὰ προσαναπαύσει αὐ-
 τῷ. Varie τὸ ἐπιδείξει tentant docti, mihi
 scribendum videtur ἔδεν ἔτι δήξει: sic in ea-
 dem metaphora pergit Imperator, nam an-
 te dixerat τὰς ὀφθαλμιῶντας facile ferre pe-
 nicillum, ovum, collyria etc. nec ab illis
 adfici, sic etc. Manetho Apotelesm. lib. I.
 vers. 151. postquam Martis saevitiam graphi-
 ce descripserat, subdit:

Νηλέες, ἐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν αἰγίο-
 χος Ζεὺς,
 Οὐδ' Ἥρη μήτηρ, ἀλλ' ἔρεα πικρά σ'
 ἔτικτεν

Καὶ λύσσα συγερεῖ, καὶ χάος ἐλόμενον.

Istud πικρὰ palato meo non adridet: sed ubi
 locum considero, inducor, ut credam libra-
 rium illud procudisse, cui ignota erat vox
 obsoletior δίκρα. Versum 242 sic lego —
 κριοπαγεῖς, ὀλοαὶ τειρεῖσι κάρηνον. Auctor
 hic Gronovio acutiores flagitat editorem.

Quan-

Quantum profutura sit versio ad codicis Arab. fidem adornata libri Rhazis de variolis, hinc cognosce. c. 9. p. 254. κροκολύτῃ, auctoritate cod. Arab. lego σακκοκλήτῃ, ubi haec vox occurrit, vertit interpres *sarcocolla*, et sic etiam hic. ἐκ λέπῃς — ξηρῶς. haec ignorasse videtur Codex Ar. ἡ σαντάλῃ. Ante haec addit Cod. Arab. *vel foliis styracis arboris*. p. 255. εἰ δ' ἔνι; lego ἔ, qui error mox recurrit. σύψῃ. Cod Arab. *item aluminis eandem quantitatem*, forte leg. σύψεως, quam vocem non semel pro alumine posuisse videtur interpres graecus. Φλοιῶ: auctoritate ejusdem codicis lego Φύλλῳ. ἔσω: legend. εὔ ἔσω, quod itidem a codice Arab. firmatur. Adparet satis ex paucis hisce egregie versionem graecam posse emendari. Tandem Synesius publici juris factus est, circumspicio occasionem, qua exemplaria nonnulla ad Te eant. Observata ejus de variis sudoris coloribus revocant mihi in mentem locum Aretaei nostri lib. 2. de Caus. Morb. Acut. c. 10. περίτασις τῆς κύσιος, ὁ ὡχρὸς ἰδρῶς τῇ δεκάτῃ. Wiganus reprobrat τὸ ὡχρὸς et corrigit ψυχρὸς: Synesii patrocinio tueri possum vulgatam lectionem, malim tamen legere ὠκύρῃος ὁ ἰδρῶς, qua voce de fluviiis usus est Homerus, lib. I. de Caus. Morb. Diurn. c. 7. p. 34. Tu recte κοῖλα in κυλλὰ mutaſti, et sic quoque Trillerus. Sed parum sana sunt verba praecedentia εὔτε μήκιστα κῶλα φαίνε-
ται.

ταλ. Lege mecum κυλλὰ pro κῶλα, et locus erit planus. Ex vestratibus velim quæras, cur foemina gravida nequeat electrizari, bis experimentum fuit institutum omnesque cautelae curiose observatae. Oblitus sum supra addere Boerhaavii librum cum notis Halleri excudi in quarto. Plura adferre non vacat, quapropter vale, Amicorum optime, meque, ut facis, ama. Dabam Amstelaedami pridie Calend. Ianuar. A. 1749, qui ut Tibi feliciter decurrat, opto.

BERNARD.

Pervenit tandem ad me, Amice aestumatissime, fasciculus, quem intercidisse arbitrabar, ac jam dolebam egregiis mihi que gratissimis opusculis me iri privatum. Multo gratiora tamen mihi forent, si ad me venirent nullo tuo damno; quapropter in posterum velim pretium indices, quo nummos inpenso queam refundere. Pro transmissis vero gratias Tibi ago maximas: cognovi exin animum tuum erga me prolixum. Nolim praeterea Tu existimes me eam ob causam pretia pro Saadudini Annal. et reliquis reticuisse, ut munificentiam tuam provocarem, quod sane ἐρμῶνιον χάριν referret: verum esto persuasus testari me Tibi voluisse illis,
ire

ire me promotum conatus tuos ac illis maxime favere. Erit igitur nobis opus valido quodam Neptuno, qui motus a Te excitatos, ut scribis, pacare possit. Doleo sane Te pergere rebus tuis male consulere. Scribis Te Lettium temnere, sed vide, ne nostrates eodem in loco Te habeant, culpamque omnem in Menkenium conferant, qui, dum Actorum editionem moderatur, omnino invigilare deberet, ne quisquam facile laederetur, multo minus tam acerbe exagitaretur. Displicere etiam severitatem tuam morosam nonnullis ex vestratibus mihi significavit Valkenaarius. Nondum is recitavit orationem, quam scribere coepit, proxime tamen id fiet. Leidæ obiit variolis Hemsterhusii filius natu minor. Hic praeterito mense Waasbergius bibliopola. Intra aliquot septimanas prodibit novus tomus et ultimus Observ. Miscell. Chariton intra trimestre, ut sperare jussit Cel. editor. Qui inter Anabaptistas V. D. M. fuit Fonteyn, Vir Graecae linguae studiosissimus, dicitur editionem moliri Characterum Ethic. Theophrasti ac multos codices in Galliis et alibi latentes jussisse conferri cum editis exemplaribus: ipsi nondum innotui, quod tamen fiet aliquando. Literas tuas cum reliquis misi ad Lettium: in illis tamen voces nonnullas deleui, quod existimem Te nimia indignatione abreptum quaedam effutiisse, quorum postea Te poenitebit, ubi rem animo

obox feda-

sedatiore pensitaveris, mihi que aliquando gratiam idcirco habebis. Schulzii Dissert. Aca-
 demicae auctoris diligentiam et indefessos labores testantur, cum tamen ingenio haud multum valeat. Reliqua mirum in modum placuerunt, praecipue vero tuum, ut vocas, programma. Nullus dubito, quin, si hac via perrexeris, plurima ulcera sis mundaturus in scriptoribus antiquis graecis et suppleturus lacunas in historia: quapropter Te hortor, ut porro eam strenue elaborares. Conlaudo etiam recensionem tuam Tragoediar. Euripidis, licet Tibi in nonnullis *δεύτερον πλῆν* tentandum esse censeam. Acerbum omnino mihi accidit, quod T. Fabri sortem in Te derivatam esse videam, dum plurimis libris Te jam carere dicis; optarem fane Tu Maecenatem invenires opibus affluentem, quo tuis conatibus, ere literis utique futuris, succurratur. Miraris me in scriptoribus recentioris aevi potissimum occupari, sed qui id aliter fieri possit, ubi medicos vulgare constituerim, fane nescio. Videor tamen mihi monstrasse in notis, me elegantiorum, id est antiquiorum lectionem non abominari. Magis famae meae consularem, si Hippocratis libellum nova luce donarem; sed non deerunt unquam, qui scholis ac pueris innotescere adlaborabunt, cum ab omni aevo perpau-
 ci extiterunt, qui reliquos medicos vulgo non aequenotos edere instituerunt. In He-
 rodo-

rodoto agnosco me errasse; utor autem edi-
 tione Henr. Stephani. Meministine Te olim
 me reprehendisse, quod crederes me ver-
 bum ὑπερμαζᾶν deducere a μασθός: quid si
 tamen auctorem idoneum adferam, qui a
 μαζός derivavit. Est Synesius Episcop. Cyren.
 Ep. IV. p. 166. ed. Petavii: δυσυχᾶσι γῆν ὅπερ
 αἱ Δήμνιαι· αὐταὶ γὰρ ὑπερμαζῶσι, καὶ
 ἀσυμμέτρως ἔχουσι τῶν σέρνων, ὥσε τὰ βρέ-
 Φη μὴ διὰ μάλης, ἀλλὰ δι' ὤμων σπᾶν τῆς
 θηλῆς ἀναβεβλημένης κ. τ. λ. Alio sensu
 hoc verbo usus est, sed non dubito, quin id
 apud veterem quendam scriptorem forte Co-
 micum legerit, quos diligenter versasse ac
 inde multa transtulisse videtur Synesius. Ae-
 sculapio nostro opitulemur, apud Phurnu-
 tum de Nat. Deor. c. 33. p. 229. ἔχεῖν γὰρ
 καὶ τέτῳ τῷ τόπῳ, θεῖόν τι ἐπισῆσαι. In-
 terpres τόπῳ vertit *facultati*, MS. Galei habet
 πόθῳ, si me audis, leges ε. γ. κ. τέτῳ τῷ θεῷ
 θεῖόν τι ε. Idem auctor de Hercule c. 31.
 p. 222. εἰ καὶ θηλύτερόν τι κατὰ τὴν θεωρίαν
 καὶ τὴν λογικὴν σκέψιν προσπίπτει τῆς ὁμ-
 φῆς· ἣν ἔχ' ἐτέραν ἀν' δόξαιμεν Ὀμφαλᾶ προσ-
 ηγορευκέναι. Codex Galei pro ἐτέραν ha-
 bet ἀτόπως: locum sic emendo: τῆς Ὀμφά-
 λης, ἣν ἐκ ἀτόπως ἐταίραν δ. π. delete Ὀμ-
 φαλᾶ, quod ex margine, ubi τὸ τῆς ὁμφῆς
 indicaretur corrigendum, textum occupa-
 vit. Pro ἐταίραν posset etiam legi λατρείαν
 eodem

eodem sensu, sic *servitium* dicunt Latini. Propertius lib. I. Eleg. IV. vers. 4.

Quid me non pateris, vitae quodcunque sequetur,
Hoc magis adſueto vivere *servitio*?

Sed nae ego intempestivus, qui Tecum de scriptoribus recentioribus agam Tibi minus acceptis, quod crimen ut diluam, Aretaei nonnulla loca examinabo. Lib. I. de Caus. et Sign. Morb. Acutor. c. 6. p. 3. αἰτὴν γὰρ ψύξις καὶ ξηρότης γήραος, καὶ θανάτῃς ἢ φύσις. Mortis natura igitur causa, ut senes, ubi rigore detinentur, mortem oppetant, id sane non intelligo, nec alium puto intellecturum, cui recte salit. Cum Aretaeus ubique sit ingeniosus, arbitror eum scripsisse καὶ θανάτῃς ἢ ἐφίξις, id est cum jam per se morti viciniore sint senes, levi de causa moriuntur. Lib. II. c. 2. p. 13. αἰσιν δὲ τῶν ἀγγείων τὸ λεπτόν ἀποτίθεται. Ἀν ἀποθλίβεται, an vero ἀποσθίθεται? c. 10. p. 23. ἐπὶ γυναικῶν μὲν γὰρ αὐτέων καὶ ὑτέρων, πλεκτάναις ἀναπιέζει. ita legit Wiganus, sed pro γὰρ αὐτέων forte leg. κεραιέων. vid. Rufus Ephes. c. 12. p. 25. ἐκ ἀνευθεν κινδύνῃς ἴησις: lego ἴνησις. Lib. I. Morb. Diuturn. c. 6. p. 32. ἄλλοι δὲ παραλόγως ἀγρυπνοὶ, ἀμφοῖν ἀλλοιώδεις τὰς ὁψίας. f. ἀφνω ἰλλώδεις. πiox p. 33. οἱ δὲ ἐς δῆρὸν τοῖσι πέλας ἀφικνέονται, f. ἐς δῆρην. Sed haec levia et futilia forte. C. 7. haud procul a fine haec leguntur: καὶ τὸν ζυγήθεα

πτυσμὸν ψοφείει, cum παφλάζει praecesserit, vereor, ne potius legendum πίτυλον. Gravius mendum ab aliis praetervisum occurrit c. 9. p. 38. ὃ γὰρ πέψις οἰκείη (leg. οἰοίη) πρόσθεν — ἀναπνοὴ πᾶσι μὲν κακὴ, κακίων δὲ οἷσι ἐς τὴν ἄνω κοιλίην κ. τ. λ. Vellem me quis doceret, quibus hominibus ἀναπνοὴ migret ἐς τὴν κάτω κοιλίην. Sic capite ultimo hujus libri sub finem legitur ἐπὶ τοῖςδε φθίσις, ἢ σύντηξις, ἀναπνοὴ etc. ibi notatur Crassum hanc vocem non legisse, vix crediderim, verum cum eam sano sensu reddere nequiret, omittendam censuit. Petitus expunxit deinceps, insubide profecto. Lego utroque loco αὐάψη, quod sic scriptum αὐάπση errorem peperit; consule de hac voce Erotianum. c. 13. haud procul ab initio: ἦν δὲ μὴ ὑπὸ τὸ ὅσέον μίμνωσι οἰδέει, τῷ ὕμενος τὸ σημεῖον. Providus admodum Aretaeus in recensendis omnibus signis, quod facile circa haec errent medici, unde capite 14. idem saxum denuo volvit. Est autem conclamatus plane ac ab omnibus derelictus hic locus. Duro nodo durum cuneum admovebo, lego εἰ δὲ μὴ ὑπὸ τὸ ὅσέον μεμυωμένος ὁ σπλὴν οἰδέει, κ. τ. λ. consule Foesium in Oecon. Hipp. Haec sistam gradum hac vice. Scribis Te literis meis agnovisse amicum Burmanni, sane τοῖςτος ὁ τρόπος ἐστίν, ἢ φύσις τ' ἐμὴ, ut bonum quemque et candidum virum suspiciam. Εὖ ποιήσεις, si a velitando

X

cum

cum Lettio abstinueris, vereorenim, ne tandem τὸν λόγον κηφῆνα efficias. Placuit omnino recensio tua fastorum Attic. Corfini, alia hujus libri habetur in Journal des Scavaus Novembr. 1748. quam cum tua poteris conferre. Xenophontis Ephes. versio gallica prodiit Parisiis, cum notis. Audio Parisiis esse quendam, qui Iosephi novam versionem molitur, vocat se ipsum *Eliakim*; sane quantum ex specimine mihi constitit, egregie scriptorem illum corrumpet. Runkenius, qui nunc Harlemi degit, epistolam edet ad Valkenaerium, ut is ad Röverum, in qua Theocriti nonnulla loca emendabit, inprimis vero operam suam dicabit Callimacho, cujus vix dimidiam partem Spanhemium arbitratu intellexisse. Multos praeterea versus ceu spurios abjiciet. Quamprimum prodierit, mittam exemplar ad Te et alterum ad Trillerum. Nemo adhuc occasionem subministravit, qua Synesius ad Te perferri queat: neque tamen desino diligenter inquirere. Vale, amicorum optime, meque Tui amantissimum redama. Dabam Amstelaedami A. D. XXV. Ianuar. 1749.

P. S. Scita et omnino vera est tua in Theophrasti Char. γόνιμα emendatio. Perge me ejusmodi bellariis beare, quae palato meo admodum adrident.

BERNARD.

BERNARD.

Maximas Tibi ago gratias, Amicorum optime, pro impensa opera in quaerendo Virum negotio illi a me desiderato peridoneum, meliorem enim optare non poteram, quam quem Tu elegisti Cl. Kästnerum. Quaratione dissertationem illam scribi velit amicus meus, cognosces infra, ubi recepero schedulam, in qua sententiam suam plenius exponet. Pergam interim ad alia. Ante aliquot dies ad me invisit Schroederus Mortierii socius, adferens chartas nonnullas, in quibus varia Hippocratis loca videbam citata, quaeque flagitabat Schroederus ut gallice verterem, quo a quovis lectore quirent intelligi: at re paulo curatius considerata deprehendi illa jam versa, quod bibliopola ab auctore non edoctus ignorabat. Continent autem chartae illae versionem gallicam libri Anglico idiomate scripti, quo Barkerus M. D. Londinens. Veterum curandi morbos acutos methodum cum Sydenhami et Boerhaavii methodo comparavit. Gallicam versionem adornavit Schombergius Anglus Rotterodami medicinam faciens. Suasi Mortierio, ut librum in latinum sermonem transferri curaret, cui rei Te ceu aptissimum commendavi, ac, ut arbitror, feci Tibi rem non prorsus ingratham, quam tamen, si secus

fuerit visum, facile poteris detrectare. Valde me Tibi denuo obstringes, si proxima occasione Ernesti Observata in Callimachum miseris, Runkenius suos nondum in lucem emisit. Multa sane sunt in instructissima Bibliotheca Platneri, quibus meam locupletari vellem, sed varia prohibent, quo minus illam occasionem queam arripere: en tamen Catalogum illorum librorum, quos praepriis desidero. Aëtii exemplar graecum. Oribasii Medicinalia graece. Rasis de Pestilentia Guinterio interprete. Cassii Probl. five Quaest. Medic. editiones Iunii et Rivini, quas si accepero, confestim me ad hunc edendum accingam. Qualis ille liber mihi ignotus p. 78. n. 885. Ἀκροῖα ἀνθολογία? Continet forte excerpta ex Medicorum graecorum scriptis, quae si ex Cod. MS. deprompta fuerint, utilitate profecto non carebunt. Nil tamen horum cupio, nisi hac lege, ut nummos refundam. Sed vox ἀκροῖα redigit mihi in memoriam Ep. V. inter illa a Cl. Iensio edita, integrum adponam, ne, si liber ad manus non fuerit, Tu haesites.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ

Ὑδατά σοι κοτίλεια γενέθλιον ἡμᾶρ ὁρῶντι,
Καῖσαρ, ἐπιβλύζοι σωρὸν ἀκροῖης.

Ὅφρα σε κόσμος ἅπας πάππον αὐγάζηται,
Ὡς πατέρα τρισσῆς εἰσίδεν εὐτοκίης.

Iensius fatetur se vocem ἀνεξορίης non capere, nec scire quo suppleat versum 3. lego: ἀνεξορίης.

Ὅφρα σὲ κόσμος ἅπας πάππονθ' ὥς αὐγάζηται,

Ὁν πατέρα τρισσῆς κ. τ. λ.

Doleo Te mea ad Aretaeum observata damnare, verum cum propere haec scripseris, mutabis aliquando sententiam, nisi mihi nimium blandior. p. 13 pro ἀποτιθέεται unice verum esse dicis ἀπονηθέεται, sane vellem exemplum bonitatis huius verbi proferre posses, cogita praeterea, an satis graecum sit. In reliquis nunc Tibi herbam porrigo, licet non desint quae opponam. Experiar, an aliis deliciis tuis, nec inmerito, Alciphroni felicius gratificabor. Lib. I. ep. 24. p. 98. miser Amnion ita finit epistolam: μὴ δὲ περιίδης ἀγαθούς γείτονας εἰς σπὸν τῶ καὶ φθισομένους. Berglero verba τῶ καὶ suspecta fuerunt, nec se Berglerum praestare potuit, corrigo τῶ ΚΛΗΡῶ, quo omnes tenebrae mox evanescent. Lib. II. ep. III. p. 238. pro τὸν ἐπ' ἐσχάρας — Διόνυσον. considera, nonne legend. τὸν ἐπ' ἐσχάτιας — Δ. Dum nuper denuo inspicerem Carmina sepulchralia a Cl. Leichio edita, miratus sum viam, qua succurrere voluit epigr. 48. Lib. III. Anthol. c. V. vide eius notam ad epigr. sepulchrale X. p. 12. et 13. Ejus conjectura adjutus lego:

Ἦν δ' ἐπορῆς ἐπ' ἐμεῦ βλοσυρὸν λῆν εἰκόνα
 θήρης.

mallem vero Leichius, misso hoc epigrammate, adduxisset elegantem locum ex Ptolemaei Hephaestionis lib. II. p. 309. ed. Gale. ubi docetur, cur tumulis leones lapidei inponerentur. Leidae dividentur hoc mense libri et ferramenta insignis artificis Musschenbroekii. In locum Albertii Rector Magnificus electus est Schwarzius, cui secretarius adjunctus est Hemsterhusius. Dicitur Alamanus Philosophiae Professor Franqueranus Leidam vocatus esse ejusdem scientiae Professor Extraord. novo exemplo. Apud Luchtmannum prodiit Withofii Oratio de Ortu et Antiquitate Urbis Duisburgensis, cui subjungitur Praemetium Crucium Criticarum potissimum ex Seneca: alterum Barthium mirabitur in Viro Cl. orbis eruditus. Plura addere prohibent negotia, plures enim mihi sunt aegri visitandi, unde alio tempore, ubi plus otii fuero nactus, largius Tecum colloquar. Vale, Vir Clarissime, ac me Tui amantissimum redama. Dabam Amstelredami d. 18. Februar. 1749.

BERNARD.

BERNARD.

Postremae Tuae, Amicorum optime, recte mihi fuerunt redditae, et doleo tam parum temporis mihi superesse, ut nequeam fufius ad fingula respondere. Accipies jam beneficio Schroederi tria Synefii mei exemplaria, quorum unum Tibi fervabis, alterum meo nomine et etiam Tuo obferes Seebischio, tertium, quod fasciculum, si per Schroederum licebit, seorsim efficiet, curabis ad Trillerum, quem literis simul adhortor, ut ex veterno tandem expergefiat. Gratias Tibi ago maximas pro emtis mihi duobus libellis, quos mirum in modum desiderabam, unde rem Tu mihi gratiorem facere non poteras, neque patiar, ut unquam in confimili re operam meam temere requiras. Miror quae de Oribasi libro scribis, differunt enim plurimum Anatomica a Medicinalibus, ut bene nosti. Inter Maurocordati scripta apud Fabricium et Comnenum nihil invenio, unde colligi possit eum auctorem esse Anthologiae Medicae. Non me latebat Cl. Wesselingium luce aliqua donasse epigramma a Iensio olim editum, sed quum binos ultimos versus neglexisset Vir Cl. ostendere Tibi volui, quo pacto illos sanandos esse censeam. Nolim Tu ulla excufatione apud me utaris, quasi sinistre quid de Te fuerim

susplicatus aut aegre feram Tuum dissenſum, ſpondeo Tibi me nunquam de Tuo candore male ominatum eſſe, nec ominabor unquam. Per *σενὸν τῆ κληῖς* curtam ſupelleſtilem intelligo, conſule modo Heſychium. In Ariſtophanis loco in Pace vs. 1131. miſere caecutio, et lubens audiam tuam de hoc aenigmate ſententiam. Audio Wetſtenium bibliopolam noſtratam operam dare, ut ab haeredibus Verburgii impetret comicum Bergleri cura elaboratum, quod etiam tentafſe dicitur Cl. Burmannus, parum tamen ſpei adfulgere nanciſcendi hunc theſaurum adſeverant alii. Dum de Comico agimus, conſidera mihi haec, quae in Vespis p. m. 488. edit. Lugduno. Bat. minoris:

Ἀλλ' ἐν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἀπαξ
Ἐμοὶ σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν.

male haec vertuntur, et legendum arbitror εὖ ποιῶν, formula graecis frequenti atque ſolemni. Ad Luzacium dedi literas, ſed is reſpondere neglexit, forte per bibliopolas Leidenſes ad Te literas daturus eſt. Faſciculo, quem ad Trillerum deſtinavi, inferui libellum muſteum, Gr. Horrei Petri fil. Animadv. ad N. T. et exterorum loca ſelecta. Tibi haud dubie erit recensendus liber in Actis, unde cognoſces opera Menkenii, qualis ſit. Miror in opusculis Lennepii, Horrei et aliorum, qui literis operam navarunt Franequerae, tam raro vel potius nullam

lam mentionem fieri Schraderi, quin potius evehunt et laudant Carpzovii Observationes; causam hujus rei aliquando ex Valkenaerio quaeram. Diu est quod a Valkenaerio literas non acceperim, forte illas vult comitari oratione, quam nuper habuit. D'orvillium atque Burmannum non vidi nisi calendis Januarii, causam Tibi aliquando aperiam. Quid agat Lettius, aut quid moliatur, ignoro. Nuper hic recusus est Castrucci Bonamici commentarius de rebus ad Velitras gestis, auctor praefectus est cohortis militaris Regis Neapolitani, sed qui raro exemplo hac aetate Livium feliciter imitatur. Velim apud Menkenium aliosve in verum nomen inquiras, illud enim pro notho ac ficto habeo. Cum Schroedero nunc ipse agere et pacisci poteris de opere Barkeri. Excuduntur hic Dav. Renati Boullier V. D. M. olim hic, nunc apud Londinenses, Dissertationes octo sacrae, spero illas vestratibus recensoribus non displicituras. A Trillero petii, ut mihi ex suo adparatu librario cedat N. Machelli versionem libri Rhazis, et Rivini editionem Cassii, si obviam habueris Virum Cl, poteris ipsi memoriam refricare. Quod si vero neque hac ratione iis potiri queam, petam abs Te, ut Rivini editionem, in publicis vestris bibliothecis procul dubio prostantem, cum alia cures conferri sedulo, notas vero Rivini describi. Ad Aretaeum Cappadocem

iterum defleto. Lib. II. de Caus. et Sign. Morb. Chronic. c. 1. p. 49. haud procul ab initio de hydrope: κακή μὲν ἢ ἐκείσθ' ἑξύσασις· ὁ κακίων δὲ πολλόν τι ἢ τῶνδε ἐπιμιξίη. Scaliger atque Petitus delent ὁ, mihi fecus videtur, ac si Aretaeum bene novi, deficit hic aliquid, corrigo ὁ θωῦμα, nihil aptius ac magis congruum, sic lib. I. c. 15. non longe a fine: γεῦσις μὲν πικρῶν, ὁ πικρῇ, τὸ θωῦμα. lib. II. c. I. p. 50. θωυμάσαι δὲ ἐστὶ μέγα, et cap. II. ita incipit: θωῦμα τὸ διαβήτεω πάθος. P. 55. cap. 4. sub finem: πύον δὲ ἄλλ' εἰς παχὺ, λευκόν. pro εἰς Petitus emendat εἰ, quod hic omnino requiritur, sed pro ἄλλ' εἰς lego ἄλλης. Capitis X. ultima verba sunt: ἀτὰρ καὶ αἱμορροαγίη ζύμφωνος γήρα. merito suspecta haec Cl. Wigan, fanari illa posse arbitratur Trillerus addita negatione ὁ, sed ita non loquitur Aretaeus, corrigo ὁ ζύμφωνος, quod adiectivum alibi Aretaeo reddidit Petitus. Parcus ero hac vice, quod tempus fere elapsum videam et mihi sit festinandum. Quo anno Maurocordatus natus sit, et quo Patavii literis operam dederit, exacte scire aveo, causam aliquando cognosces. Iam vero, ubi typis vulgatus est Synefius, Tu mihi videris operae pretium facturum, si graeca splendide adhuc corrupta cum Arabico textu contuleris, ac annotaveris ac enotaveris, quomodo male adfecta sint persananda. Nec puta Te frustra operam collocaturum,

turum, nam ubi plura adminicula nactus fuero, cogitabo de vulgandis minoribus medicis simul uno volumine, unde tunc Tuis observatis Synefio magna fiet accessio. Gunzii recensionem, quando prodierit, rogo ad me mittas. Cl. Abresch Lectiones Aristae-neteae nondum, quod sciam, lucem adspexerunt, nec Runkenii ad Valckenaerium epistola. Non constat, quando hastae subjicietur bibliotheca Pauwii, illam instructissimam esse autumant. Apud Verbeekios Leidae prodeunt nunc modo B. S. Albini Tabulae VII. uteri mulieris gravidae cum jam parturiret mortuae; similes sunt illis majoris formae tabulis Albini et sex florenis venduntur. Editores Ephemerid. Belgic. Boekzaal Maart 1749. inseruerunt specimen errorum Hernhuttianorum latino sermone, ubi pessima ipsis exprobrantur, seorsim etiam haberi potest. Plura addere non vacat, ac sentio magis crevisse epistolam, quam ante putaram, Tu haec boni consule, mi suavissime, ac me Tui studiosissimum amare perge, ac cura, ut valeas. Dabam Amstelaelami, d. 10. Aprilis 1749.

BERNARD.

BERNARD.

Praeterita hebdomade, Amice suavissime, ad Te modo exaravi literas, ut intelligeres me Tecum confabulari discupere, nec facile praetermittere occasionem, si quae commodum se obfert. Tradidi eas Hohlfeldio, qui si statim illas mittere neglexerit, binas meas simul recipies. Vltimis tuis literis me mirum in modum exhilarasti, quod videam Synesii mei editionem calculum tuum tulisse. Recte etiam fecisti, quod Gunzio obtuleris exemplar, quod Seebischio destinaveram: modo is non arbitretur me hac ratione laudes emendicare voluisse, a qua re longissime absum, et nisi majoribus armis adgrediatur, quam quae haecenus admovit, eum sane non extimesco, meque sentiet inpavidum et ἀσυφελικτον. Prodiit in menstruo libello Belgico Republyk der Geleerden inscripto Synesii recensio, quae mihi tanto magis placet, quod auctor, mihi ignotus, cum librarius nomen ejus revelare nolit, sedulo excerpserit ex praefatione illa loca, quae Te respiciunt, ac Tui simul mentionem fecit perhonorificam, quod tamen aegre ferent nostratum aliqui et ringent. De societate illa, quae in Acta vestra insurget, nihil sane comperi, et vereor, ne, cum in officina Mortierii aliquis Lipsiensium morosam severitatem da-

damnaret, Schroederus continuo mala quaevis sit ominatus, *δεδοίκαμεν γὰρ τὸν Πάνα*. At qui Tu scribas Te forte cominus dimicaturum cum nostratibus, id non exputo. Mihi sane foret gratissimum Te praesentem adloqui et intra eadem Tecum pomoeria haerere; verum si quid video, quod tuis rebus praecipue profit, suaderem, ut non nisi decennio elapso hanc regionem repetas, postquam nempe contentiones resederint, et oblivione sepulta sint illa, quae nostratibus exprobrasti. Profecto non perspicio, qua via Tu his in terris aliquid proficies, quod aequae arduum nunc, ac fuit olim. Rem tamen gratam mihi facies, si consilium tuum clare exposueris, neque suspicare me id Te invito ac incio cuiquam esse detecturum. Oblitus sum Tibi indicare in ultimis meis, nostrates arbitrari Te tangi in Cl. Ernesti Praefat. ad Suetonium. Ad Cl. Trillerum si nondum literas dederis, rogo, ut id facias quantocius, quo responsum ejus oportune et ante Schroederi discessum ad Te perferatur, unde matures velim. Literas tuas misi ad Luzacium Leidam. Maxima cum voluptate recipiam Cassium et Rhazen Guinterii, binis his solis adhuc operam meam dicabo, reliquorum edendorum curam aliis relicturus, nam nisi *περιστάσεις* m^o antur, praxi medicae me totum dedam, licet non ita, ut ulterius cum amicis de rebus philologicis disserere

ferere detrectem, at publice laureolam non quaeram. Communicavi T'ecum nuper conjecturam de loco Homeri, de qua quid statuas cupidus sum cognoscendi; pollicitus etiam sum me proxime aliam propositurum de loco Hippocratis, quam nunc proferam et tui arbitrii facio. Libr. de Veteri Medicina p. 15. T. I. ed. Lindenii: *ἡγετική δὲ πάντα πάλαι ὑπάρχει, καὶ ἀρχὴ καὶ ὁδὸς εὕρημένη, καὶ ἥν καὶ τὰ εὕρημένα πολλά τε καὶ καλῶς ἔχοντα εὕρηται, ἐν πολλῷ χρόνῳ καὶ τὰ λοιπὰ εὐρεθήσεται, ἥν τις ἱκανὸς τε ὢν, καὶ τὰ εὕρημένα εἰδὼς, ἐκ τούτων ὁρμώμενος ζητήῃ.* Laudat haec verba Demetrius Pepagom. verum si dubio vacat, quod de Coosene traditur, eum multa descripsisse ex tabulis in fanis adservatis, adfirmare ausim et haec inde dimanasse. Clemens Alexandrinus lib. IV. Strom. paginam olim neglexi notare ac nunc non vacat quaerere: *Δεῖ καὶ ἡμᾶς προσεκπονεῖν καὶ προσεφευρίσκειν ἑτέρα ἐπεὶ τοῖς ὁδὸν ἀπιῶσιν, ἥν ἐκ ἴσασιν, ἀρκεῖ τὴν φέρουσαν ὑποσημῆναι μόνον, βαδιστέον δὲ τὸ μετὰ τούτο ἤδη, καὶ τὴν λοιπὴν ἑαυτοῖς ἐξευρητέον· ὥσπερ φασὶ καὶ δέλω τινὶ χρωμένῳ ποτὲ, τί ἂν ποιῶν τὸν δεσπότην ἀρέσαιοτο, ἀνειπεῖν τὴν Πυθίαν, εὕρησῃς, εἰάν ζητήσῃς.* Videtur Hippocrates hujus responsi memor, illa ratiocinatus esse. Quod si tamen Tu hoc nimium esse credideris, valere jubeo meam conjecturam. Quae inter Cl.
Erne-

Ernesti Callimachea, Tua sunt, velim notes, Bene est quod nomen tuum sit omissum, probabunt illa nonnulli, qui ubi resciverint, illa a Te esse profecta, protinus rejicient, et sic Tibi mihiq̃ risum ciebunt. Ad Synesium quodcunque largieris, id omne mihi erit peracceptum. Noli autem Gunzium adjuvare, praevideo enim abs Te adjutum meliora meis prolaturum, inprimis duce codice tuo Arabico. Cum versionem tuam Arabico textui sociatam vulgari velim, id ita est, ut Tibi exoptem hominem, qui Arabica a Te versa et inlustrata typis describat, quod tamen vix hac aetate, ubi ad ejusmodi dapes plures nauseant, sperare licet. Laetor sane me in Synesio p. 26. culpa librarii non offendisse ἔνεϊ, ut Tu legendum antumas, nam cum id aequè parum intelligam, ridiculam forte conjecturam adtulissem, cujus me postea poenituisset. An recentiores Graeci ita hoc verbo utantur, ignoro, nec cum adminiculis caream, inquirere potui. Doleo Te fasciculum Trillero destinatum non relevisse, cognoscere inde potuisses per Te, cujus commatis sit libellus Ger. Horrei fil. Petri, illius, cujus de *Φάτυν* proluxa exstat disputatio. Criticum egit juvenis, qui in illo libello varia loca tum N. F. tum profanorum scriptorum examinavit, qui tamen saepe mavult lectiones vulgatas tueri, quam conjecturis locum dare. Miror Schroedero ita memo-

memoriam vacillare, ut non recordetur eorum, quae cum ipso de opere Barkeri locutus sum, in primis cum ex me quaesiverit paullo ante quam discederet, an Tibi consilium jam aperuissem: sed iste est mos illorum hominum, qui lucro solum inhiantes ac sumtibus parcentes, simulant se aliorum ope non indigere; unde nolim Tu rem urgeas: forte eo adigetur tandem, ut Te precibus adducat ad versionem instituendam. Habes hic literas satis prolixas, neque breviores a Te expecto aut mihi venire velim, cum de omnibus, quae Tibi in prioribus exposui, sententiam Tuam cognoscere gestiam. Noli etiam oblivisci locum illum indicare, de quo olim significasti, eum totum Belgium in Te concitaturum. Plura addere non vacat, cum haec inter frequentes interpellationes deproperaverim. Ita vale, Amicorum optime, mihi que favorem Tuum perenna. Dabam Amstelaedami A. d. 29. Aprilis 1749.

BERNARD.

Licet ante aliquot dies per Schroederum ad Te literas dederim et Te vix earum lectionem absolvisse credam, tamen denuo ad Te scribere volui, tum ut intelligas nihil mihi gra-

gratius esse, quam Tecum colloqui, tum quod aliquid mihi suppetat, de quo Te admonendum esse censeo. Accepi die XXII. hujus mensis literas Lettii, die XIV. ad me datas, quibus adjecit MSS nonnulla Tua, ut Haririum, laudes Muhamedis et collationem carminis, quod edidit; nullas vero huic fasciculo inferuit literas ad Te mittendas, quod plurimas ob rationes sibi Tecum omne commercium abrumpendum censeat, licet nullum inimitiae fermentum apud se remaneat. Cognoscis exinde, quo animo erga Te sit, et idcirco Te admonendum duxi, ne pergas eum literis fatigare, aut ipsi exprobres, quod de reddendis tuis parum sit sollicitus. Sane vellem nullae inter Vos rixae essent obortae; vereor enim, ne Arabes inde detrimentum haud leve patiantur, ac adnitar ferio, ut rem eo deducam, quo in gratiam redeatis, modo alii meo desiderio obicem non ponant. De Luzacio necdum quidquam inaudivi. Esto tamen securus hominem *κερφόδη* orationem tuam typis non esse descripturum, quod ex literis colligo, quas nuper a Bonkio accepi. Hic prelo commisit denuo Petri Lotichii secundi poemata Cl. Burmannus, Codicem nactus a Cel. D'orville: notas subjicit, quibus indicat historias, ad quas respexit Lotichius, et varias addit lectiones, ut pateat tironibus, quomodo Lotichius judicio maturiori facta carmina sua castigaverit, quam

D

ope-

operam certe non frustra infumet. Miror Te nullum exemplarium, quae in Bibliotheca Platneri occurrebant, pretio tuum fecisse, utrumque nactus est celebris hujus urbis medicus, qui nuper ad me invisens alterum mihi dono obtulit. Rem mihi facies gratissimam, si alteram partem catalogi illius Bibliothecae per Schroederum vel alium miseris. A Schroedero velim petas specimen consilii medici Rotterodamensis Schomberg de adorando compendio operum Hippocratis, de quo quid statuas, ex animi tui sententia rogo declares mihi, non Schroedero, si laudare nolis, nam is iudicium tuum auctori renuntiaret, et Tu postea hunc Tibi sentires infensum, quod velim caveas. Cognoscere aveo, quale sit Richteri specimen observ. criticarum, quod si tua opera impetrare possem, novo beneficio me Tibi obstringeres. Sunt adhuc alia, quibus lubens bibliothecam meam locupletarem, eorum catalogum hic adtexam, ut illa mihi, ubi pote erit, compares. Nuper nactus sum Io. Brodae Miscellanea, lib. IV. c. 30. ubi de Satyris agit, haec habet: *Auctor anonymus: ἀμέλει δὲ καὶ πίθηκον θρέψαι, καὶ τίτυρον (Satyrum) κτήσασθαι.* Miror, qui haec auctori anonymo tribuat Brodaeus, cum sint Theophrasti ex Charact. cap. V. p. 52. ed. Pauw. omisit quoque δεινός, quod post θρέψαι requiritur. Multum sane refert, ut sciamus, unde tum recentiores tum vete-

veteres sua hauserint, quod Tibi exemplo testatum faciam, non quod Te ea de re dubitare, aut exemplis egere credam, sed ut Tibi aperiā suspicionem meam de loco quodam Homeri, hactenus tanquam sano habito. Alciphron lib. I. ep. I. ita orditur: *χρησὴν ἡμῖν ἡ θάλασσα τοτήμερον εἶναι τὴν γαλήνην ἐσόρεσεν.* Difficilis judicatus est hic locus a Berglero, unde majori cum adparatu ad illum accessit, et plus lucis ei adfundere conatus est Ger. Horreus Animadv. lib. I. c. XI. p. 49. neuter vero indicavit, unde hanc locutionem desumferit Alciphron; omnino derivatam judico ex Homeri Odyss. V. vers. 451.

— ὁ δ' (ποταμός) αὐτίκα παῦσεν ἐὼν ῥόον, —
 Πρόσθε δέ οἱ ΠΟΙΗΣΕ ΓΑΛΗΝΗΝ.

vides, apud Homerum est *ποταμός ἐποίησε γαλήνην*, ut apud Alciphronem *ἡ θάλασσα ἐσόρεσε γαλήνην*. Sed scin', quid praeterea suspicor? illud *ποίησε* glossema est, pro quo olim legit Alciphron *σόρεσε*, nec repugnat quantitas versus, ut ex ipso Homero probabo, si ea de re anceps fueris. Nisi hasce literas vel Hohlfeldii aut amici literis includere constituissem, facerem eas prolixiores, et adderem locum Hippocratis, quo Tibi palam faciam Coum senem ex templis nonnulla descripsisse et caute singula in succum vertisse; quod tamen alia occasione ostendam.

MSS. tua, quam primum potero, ad Te mit-
tam, forte subministrabit occasionem Hohl-
feldius. Noli vero Tu responsionem ad has
litteras et ad priores differre usque ad disces-
sum Schroederi, quin potius Te rogo, si quid
habeas, de quo mecum luberet colloqui, ut
protinus respondeas; nihil enim literis tuis
mihi suavius accidere penitus Tibi persua-
deas velim. Cura, ut valeas. Dabam Amstelae-
dami d. 25. Aprilis. 1749.

BERNARD.

Citius ad Te scripsissem, Amicorum opti-
me, nisi languor quidam omnem mihi
vitae dulcedinem ademisset, ita ut invitus offi-
cio meo deesse debuerim, cujus jam memor
sum, ubi malum saevire desit. Politissimas
tuas litteras recte accepi cum Alexandro Guin-
terii, pro quo Tibi maximas ago gratias.
Praeter hunc vero nihil illorum, quae ad me
destinasti, recepi, nec licuit adhuc per vale-
tudinem adversam Schroederum adire, ut
illum sciscitarer, quid de reliquis factum sit.
Ejus autem opera Te usum esse hariolor,
quandoquidem Tu neglexeris id indicare.
Licet vero nondum mihi constet, qualia sint
illa, quae ad me misisti, scito tamen ea mi-
hi futura gratissima, meque de αὐτὶς ἀνάγω
cogi-

cogitare, quo Te vicissim macem; quod re ipsa praestare tunc potero, ubi librorum a Te desideratorum titulos perscripseris, nec ante cessabo angulos omnes rimari, tabernasve perreptare, quam te voti competent reddiderim. Raro in bibliopoliis prostant libri Hispanici, et sunt ex Iudaeorum manibus extorquendi, quos tamen argenteis machinis vel etiam aureis oppugnabo. Cl. Kaestnero officia mea deferar rogo, ei que nunties, me literas et dissertationes a Bibliopola Arkstée recte quidem accepisse, sed nondum potuisse amico meo exhibere, quod is ruri moretur, unde non nisi sub finem hujus mensis redibit, tunc vero efficiam, ut protinus Viro Cl. nummi persolvantur, adeo ut in utramvis aurem dormire queat securus. Venerunt mihi nuper literae a Valckenaerio nostro, cum nonnullis exemplaribus orationis mense Martio habitae, quorum tria Lipsiam destinavit Vir Cl. Ernestio, Leichio Tibique tertium; literas vero nullas addidit negotiorum mole praepeditus. Expectabunt autem haec occasionem commodam, qua cum tuis MSS. perferantur. In orationem satyram versa ac prosa scripsit quidam mihi ignotus, neutram vidi, sed hoc maxime punget virum Celeb. Ante octiduum orationem inauguralem habuit Leidae Allamandus, de vero Philosopho. Pergratum accidit, quod scribis de edendo Abulfeda; si

programma, quo consilium tuum aperies, cito ad me miserit Luzackius, dabo operam, ut in ephemeridibus tum Gallicis tum etiam Belgicis indicetur. Recte etiam feceris, si idem a scriptoribus Biblioth. German. et Berolin. flagitaveris. Veruntamen cum id dubium sit atque incertum, auctor Tibi sum, ut interea uxorem ducas, nec sinas occasionem temere praeterlabi, ne Te deinceps morae poeniteat. Potestne apud Vos haberi, Cocchi Dissertatio de codice MS. Apollonii Citiaei commentar. in Hippocr. lib. de Articulis, ejusdemque Discorso d'Anatomia? Vtramque videre gestio, in primis tamen posteriorem, quod in ea retulerit Asclepiadae fragmentum antea ineditum. Licet hujus medicinalis ogganniendi libidinem omnino damnum, placent tamen ejus plurima et mecum constitui ejus omnia conradere, quae sparsim atque disiecta leguntur. Redit mihi in mentem epigramma, quod lib. III. Anthol. cap. XII. epigr. 43. p. 483. ed. Lubini, Asclepiadae tribuitur, ubi de meretrice sua:

Ἦν νέον ἡβήσασαν ἀποδρέψαντες ἔρασαν
 Πρωτοβόλοι, δι' ὅσης ἤλθετε πυρκαϊῆς.
Vocem πρωτοβόλοι vertit Lubinus: qui primum petiistis amorem, quod graecam vocem non puto denotare. Lego πρωτοβόλον, quod verto rosam primulam; ita Boëtius de Discipl. Scholar. dixit rosam primulam indigno pollice carpere. Aliter paulo in eadem voce
 lusit

Iusit Hierocles in Facetiis II. p. m. 461.
Lib. V. epigr. 39. male me habet de Oenone:

— Πάριν δ' ἐκέλευε λαθῆσαι

Ὀμματι μανομένῳ· κρυφίην δ' ἤγγειλεν
ἀπειλή,

Δεξιτερῇ βαρύποτμον ἀνανομένη παρα-
κοίτην.

Lubinus haec, ut alia multa, non intellexit, legit autem ἀνανόμεναι, quod rem parum inlustrat, quin potius magis occultat. Vide, nonne corrigendum κρυφίην ἤγγειλεν ἐπ' εὐνήν. Posset etiam κρυφίην ἤγγειλεν ἀπειλῇ, prius tamen malim. Vehementer gaudeo se Tibi probasse suspicionem meam, qua arbitrabar excidisse apud Aretaeum vocem θωῦμα, quod certe genius Aretaei suadere videbatur. Tibi vero pariter in mentem venisse in altero loco legendum esse ἄλῃς etiam non iuranti facile credo. Plura loca possem promere, ubi ἄλῃς, deturbatum ex sede sua, est revocandum, nisi Tu fere malles me tantum ferri in antiquiores et melioris notae scriptores, unde eorum nomina hic non prodam. Verum enixe Te rogo, ut reliqua Aretaei loca a me proposita pari sedulitate perpendas ac sententiam tuam aperias. Tecum statuo Trillerum aulicis artibus egregie esse instructum, quibus ipse parum moveor, eumque in primis ob singularem animi candorem, quem mihi semper testatus est, et eruditionem insignem suspicio. Rem mihi faciet

gratissimam, si Cassium Rivini ad me mittere
 non cunctabitur, unde has literas ad eum
 cito perferri cures rogo. Auctor ipsi sum,
 ut librum Lipsiam ad Te mittat, Tuque fa-
 cilem in opera commodanda experieris mer-
 catores vestrates, in primis Nob. la Carrière.
 Non commemini, an Tibi significaverim cum
 Abreschio me literas submutare; videtur Ti-
 bi esse amicus, ac ipsi non ingratum, quod
 quaedam inter nos familiaritas intercedat,
 ego sane non committam, ut Virum doctum
 et perhumanum facti poeniteat. Indicavi
 ipsi nuper duo loca Aristaeneti, quae Mer-
 cerus non viderat ex Philostrato sublegisse
 Aristaenetum, quod ipsi, ni fallor, pergratum
 accidit. Tempus nondum definivit, ec-
 quando prodibunt Animadversiones ad Aesch.
 et Lectiones in Aristaen. Apud Rhazen de
 Pestilentia cap. XI. haec praescribuntur: ἀκό-
 ρη ῥίζα, καὶ ἐβένος τμήμα, μαμηρὰ, τέττις,
 αἱματίτης, ἰάριον, σάκχαρ κεκαυμένον. Ἰά-
 ριον Metallī genus interpretatur Meursius in
 Glossar. et ex Lexico Chemico Garlandi adfert:
Iarim id est viride rame. Valla atque Guinterius
 interpretes servarunt vocem graecam, at in
 illa versione, quae ductu codicis arabici est
 adornata, explicatur *flos aeris sive aerugo.*
 Tu si quid habes aut nosti ex Arabismo, quod
 vocem notiozem reddat, illud noli invidere.
 Tibine etiam occurrit in scriptore quodam
 graeco bonae notae haec vox? Suspicio
 enim

enim illam graecam esse. Non suppetit, quod praeterea addam, et satis videor esse prolixus, quapropter hic desino. Vale, Vir Amicissime, ac me Tui studiosissimum ac observantissimum amare, ut facis, perge. Dabam Amstelredami A. D. X. Iunii 1749.

P. S. Literas tuas Hohlfeldio ipse tradidi. Scita omnino est ac vera tua in Aristoph. emendatio, pro ejus medicina gratias Tibi ago.

BERNARD.

Perlatus tandem fuit fasciculus, quem ad me destinaveras, Amice jucundissime, ac dici non potest, quantam voluptatem ex variis illis dissertationibus et libellis musteis, quibus me amanter donas, perceperim. In primis laetatus sum, ubi Cassium Iunii conspexi, quo maxime indigebam ac diu frustra quaesiveram. Si Cl. Trillerus Rivini editionem mox miserit, protinus ad illum edendum me adcingam, notasque tot emendationibus in alios scriptores interstinguam, ut Tibi pateat me non odiose cessare ab antiquorum lectione, nec ab me ipso inpetrare potuisse, ut cum elegantioribus literis divortium faciam. Placent Tua omnia, in

quibus tamen eminet recensio libri Schultenfiani, proverbiorum puta Salomonis. Verum quid ea proficies, ubi vera eloqui non licet, idque Tibi erit detrimento? Non vana me animo praesagire, mox clarius cognosces. Semleri conatus non improbo. Si perrexerit fasciculos edere, fac, quaeso, ut illis non caream, nam illis nonnulla haud proletaria infunt. Ernesti specimen idcirco displicet, quod tantum saluam moverit eruditus. Runkenii observationes prelo subiectas jam esse audio. Quae antiquitates medicas inlustrant dissertationes mire placuerunt. Delicias illas idcirco aucupor, quod constituerim Antiquitatum Medicarum Thesaurum concinnare, qualem optaverat Baierus Prof. Altdorffinus, sed non exsecutus est. Facerent itaque ad scopum meum nonnulla Platneri programmata, 8. 13. 14. 15. et 19, quae, ut mihi excites, summopere rogo. Lennepium non novi, dabo tamen operam, ut aliquid de tua recensione germanica inaudiat. Recte accepi ultimas tuas, quas per Luzacium ad me dedisti, Tibique gratias ago maximas pro venustis in Rhazen observationibus. Verum effecisti iis, ut pudore posito jam abs Te flagitem, ut integrum libellum perlegas, ac quae emendanda venient, restituas, mihiq; indices; nec desinam prius aurem Te vellicare, quam me voti reddideris compotem. Praevideo enim

enim Te talia adlaturum plurima, quae famam Tibi dudum partam mire augebunt, libello autem insigni erunt ornamento. Sed aliam fabulam inchoabo. Salvus nobis ex itinere rediit Askew noster, eundemque animum prolixum, quem olim Reiskio suo testatus est, ei etiamnum fervat. Haesit hac in urbe per decem dies, quos jucundissime una transegimus. Freemannus Venetiis moratur, ac dicitur magnam facultatum suarum partem cum linguae Graecae peritia decoxisse, qui nuntius mihi fuit acerbus maxime, quod eum germanum in morem diligere-rem. Vix videram Askewium, quin mox quaereret, qui Tu valeres ac quo in loco res Tuae essent. Exposui ipsi singula, ac laetabatur Te honores esse consecutum, quos virtuti Tuae ac eruditioni tribuere aequum erat. Sed mox adjiciebat se pessima de Te audivisse Leidae; cognoui statim exinde, illos, quos Tu adortus es, nondum τὴν ὀργὴν χαλάειν, ac sane Tibi multum adhuc erit laborandum, antequam possis ἀπὸ τῆς ὀργῆς τὴν ἀκαλύφην ἀφελέσθαι. Plura hac de re addere nolo, quae Tibi molestiam crearet, ac mihi aequae est ingrata. Metuo autem, ne, si maledicere pergant, nemo futurus sit, qui Abulfedae editionem a Te adornandam, aere aut favore suo velit adjuvare. Ego vero Askewio consilium Tuum aperui, ac simul rogaui, ut niteretur Tibi et Abulfedae patronos

tronos conciliare in Anglia, quo literae nulum capiant detrimentum. Revertitur autem Askew pluribus copiis dives atque onustus. Centum octoginta codices MSS. tum Graecos, tum Latinos, sibi comparavit; Inscriptiones autem bis mille secum adportavit, et nummorum sat grandem numerum. Narra-
 ravit multa auditu pergrata. Athenis ait se invenisse Rufum Ephesium quendam, qui scholae ibi praest, hominem in veterum scriptis exercitatum atque *τελὴς ὄντα*. Cum de urbe Trojana loqueremur et de Scamandro, aiebat se de huius fluvii aqua potum Anglis adeo expetitum *Ponch* confecisse, qui esset gratissimus. Multa praeterea commemoravit, quae singula recensere nimis longum foret, ac spero ex ipso aliquando cognosces, ubi patriis laribus redditus iter suum cum eruditis communicabit. Constantinopoli vidit Georgium, quem Leidae vidimus ambo, ibi medicinam facientem. Loquitur Askewius aliquantum Turcice, hodiernam vero Graecorum dialectum bene callet et expedite profert. Adduxit secum famulum hominem Graecum, quocum cogitur semper graecificare. Inter codices MSS. sunt Aristophanis aliquot comoediae, Sophocles, Aeschylus, Orpheus, Tryphiodorus, et Hephaestion cum versione latina MSS. quam Angelo Politiano tribuendam esse arbitratur. Inter Latinos vero praecipuus

puus est codex primae decadis Livii, literis uncialibus scriptus. Habet etiam Grammaticum Graecum, qui est, ni fallor, Methodius, nondum editum. Tacticorum scriptores omnes habet. Plurimos autem horum codicum nactus est in Sicilia. Ante octiduum discessit Vir egregius Leidam, inde Rotterodamum petiturus, unde intra paucos dies in Angliam migrabit. Cogitabit nunc serio de Aeschilo, cuius plurimas nactus est collationes. Verum antequam se ad hunc adcinget, constituit epistolam edere, quam mihi, ita ipsi placuit, inscribet, eamque Cassio meo subjungam, in qua Hippocratis loca varia emendabit. Quam diu hic moratus est Askewius, convenimus una aliquoties Cl. Wetsteinium ac Fontyn, de quo memini me jam olim Tibi narrasse, quod Theophrasti Characteres expoliat. Est Vir humanissimus ac eruditus, ostenditque nobis quae congeffit ad editionem ornandam. Obtuli ipsi tuo nomine observata tua ad illos characteres, quae res ipsi non grata solum fuit, verum etiam me enixe rogavit, ut Te hortarer, ut illa quantocius mittas: et noli arbitrari eum scaeve Tecum acturum. Quicquid meo exemplari adlevi, ei itidem tradam. Non vane colligo eam editionem fore omnibus numeris absolutam atque perfectam, cum multum legerit ac diligenter notaverit Vir eruditissimus, qui praeterea

mul-

multorum codicum collationibus est instructus, et cui ab ingenio multum erit praesidii. Cl. D'orville ruri morantem convenit Askew, ab eo repetam Te indice codicis Guelpherbyt. collationem. Pergit Vir Cl. in Chari-
tone, et jam pervenerunt operae ad notas, quae octavum librum explanant, unde spes adfulget fore, ut intra aliquot menses prodeat opus diu desideratum. Aegre fert Askew noster, quod nullis literis eum beaveris, cum Tibi ignotum non fuerit, quamdiu Vindebonae haeserit, unde Tibi jam suadeo, ut literas ad eum des. Pungit eum quoque, quod vestrates actis inferere neglexerint specimen Aeschyleum, quod ipsi polliciti sunt, Teque rogat, ut cures illud adnuntiari in Actis. Dicitur in Anglia proditura nova Bibliotheca rationalis auctore Medico quodam Londinensi, *Mathys* vocatur, vidi eum Leidae, sed eo familiariter non usus sum, neque Tibi erit ignotus. Dum de vero Philosopho orationem habuit Allamandus, dedit nobis elogium 's Gravesandii, cuius actiones ceu *φιλοσοφικατάτας* describit. Tibine notus libellus, cui est titulus *de prolonganda vita anhelitu puellarum?* Non novi auctorem neque nomen eius, quem Germanum esse mihi narravit Anglus quidam, et adfirmabat Askew se itidem aliquid de eo inaudiuisse Romae apud Medicum quendam Hibernum. Si commode ex Italia adferri possent Cocchii
differ.

dissertationes a me desideratae, laetarer sane, si
 illis potiri possem, cum et illae ad scopum
 meum Tibi supra expositum pertinent.
 Quum heri deambularem, ac transirem illam
 partem huius emporii, quam Iudaei inhabi-
 tant, inveni Bibliopolium, in quo nulli nisi
 Hispanici et Rabbinici libri prostant, quod
 tamen ingredi prohibebar, quod solus non
 essem, inde autem spero licebit illa petere,
 quae Tu desideras, unde titulos velim trans-
 mittas. Gratum mihi accidit, quod scribis,
 conditiones, quibus edetur Abulfeda, mox
 esse prodituras, ac opto ex animo, ut nostra-
 tes promptos experiaris ad obstetricandum
 foetui specioso; sed male ominor, εἰ χρη-
 τεκμηρίοις χρησθαι τοῖς πρότερον γενομένοις
 περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. Id autem spon-
 deo me operam daturum, ut mensuris libel-
 lis, qui his in oris vulgantur, nuntietur, ac
 quantum potero, eruditos eo perducam, ut
 consilium tuum conlaudent. Ne vero hae
 literae ad Te eant, caeteris meis specie ac
 forma inferiores, subjungam locum Hero-
 dis Rhet. Orat. de Republ. p. 223. cui quo-
 modo Tu succurrendum censeas, scire per-
 velim. En verba: ἀρπαγὴν δὲ χώρας καὶ
 χρημάτων φθορὰν, ὅσην δύνανται πολὺς ἀ-
 ριθμὸς καθεύσκειν ἐξηγήσασθαι. vertit Can-
 terus: „Iam regionis vastatio atque opum
 pernicies quanta hinc sequatur, paucis ex-
 plicari non potest.“ Suspicor legendum esse
 ὅσην

ὅσῃν λυμαίνονται πολὺς ἀριθμὸς καὶ ἕκαστα
εἶεν ἐξηγήσασθαι. Ad Rhazen magis com-
mendandum, Te etiam atque etiam rogo,
ut ulterius in variolarum antiquitatem inqui-
ras, et mihi significes, si quid habes, quod
sententiam Tuam in dissertat. inaugurali
proditam, stabilire atque fulcire potest. Cl.
Kaeftnero velim significes amicum meum bre-
vi ad ipsum literas daturum esse, in quibus
exponet, quae vel addi vel mutari cupit in
dissertatione. Tu autem, Amicorum optime,
cura, ut valeas, meque amare perge. Dabam
Amstelaedami A. D. VIII. Iulii 1749.

BERNARD.

Quam Tu adferes πρόφασιν, quod tam
diu ad me scribere neglexeris, nisi
gravem aliquem morbum, quod tamen no-
lim, diuinare sane nequeo. Nil enim a me
commissum arbitror, quo mereor ita a Te
mulctari, et Te ad respondendum excitare
debuissent nova illa, quae Tibi nuper signi-
ficaui. Quapropter cum me sollicitum te-
neat insolitum tuum silentium, eripe me
quaeso quantocius ista sollicitudine, ac me
de animo Tuo erga me fac certiore. Id
autem velim Tibi persuadeas, quod, si quid
effutierim in ultimis meis, tamen me pro-
cul

cul fuisse ab animo Te pungendi, meque sedulo cavere, ne Tibi ulla in re aegre faciam; quin potius me pergere Te amare ac bene cupere, quod Tibi magis probabo, ubi cognovero, cur Sigalioni tam diu litaveris. Askewius jam vidit *καπνὸν ἀποθρώσκοντα ἡς πατρίδος αἴης*, ad neminem vero nostratum scripsit, qua in re eundem agnosco, qui fuerat olim. Leidae Theologiae et Ling. Orient. Professor extr. creatus est Schultenius junior, ac post ferias munus auspicabitur. Nuper hic obviam habui Eliam Luzac, qui primum exposuit consilium suum visendi Angliam et Galliam, ac deinde dono mihi obtulit *Disquisitionem*, quam modo edidit *Politico-moralem*, num civis innocens, irae hostis longe potentioris, *juste permitti possit, ut excidium totius civitatis evitetur*. Est libellus exiguae molis in 8vo. Aliquot dies dein ad me misit consilium de edenda Abilfedae historia, Tua cura adornanda, tradidi amicis nonnullis exemplaria, eosque hortor, ut consilium egregium promoveant. Luzacius Anglis ac Gallis exemplaria distribuet ipse. Askewium denuo excitavi, ut Luzacii conaminibus apud populares suos faveret. D'orvillio atque Burmanno, ubi rure redibunt, tuo nomine exemplaria obferam. In Doct. Fontyn habes hominem Tui studiosum, unde vellem Tu mox tua in Theophrasti Char. observata ad nos mittas, qua re illum

Reiske, Johann Jacob,

D. Johann Jacob Reiskens von ihm selbst aufgesetzte Lebensbeschreibung

Leipzig 1783

Biogr. 954

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10066131-5

VD18 11356510